

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СUA – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXV

СІЧЕНЬ

Ч. 1

Головний редактор – **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини – **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор – **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Любов Волинець**, **Ася Гумецька**,
Анна-Галія Горбач, **Галина Кирпа**, **Марта Тарнавська**

Адміністратор: **Наталія Дума** (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

E-mail: irenachaban@aol.com

Річна передплата в США

Для членів СUA \$25.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXV

JANUARY

№ 1

Editor-in-Chief – **Irena Chaban**
English Editor – **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant – **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, **Lubow Wolynets**, **Assya Humetsky**
Anna-Halia Horbach, **Halyna Kyrypa**, **Marta Tarnawsky**

Administrator: **Natalia Duma** (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

E-mail: irenachaban@aol.com

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ

Софія Малильо. Новорічне	1
Дарія Цвек. Йорданський Щедрий Вечір – Водохреща	1
Марки України	2
Леонід Полтава. Киянка часів Мазепи	3
Вітаємо Прем'єр-міністра України Вельмишановну Юлію Тимошенко	3
Михайло Литвинець. Мова українська	4
Ніна Вірченко. Про заборону української мови	4
Олекса Кобець. Крути – українські тернопіли	5
Збережемо “Наше Життя”	6
Оксана Луцківська. Маринине займище: її стиль – її дихання	8
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
Tamara Stadnychenko. With Your Shield Or On It	12
Ulna Hlynsky. UNWLA Branches-at-Large	13
Branch 27 Pittsburgh Commemorates 75th Anniversary of Famine-Genocide	16
Ihor Magun. MRSA: A 21st Century Epidemic	17
Elizabeth Kuczer. Detroit's Branch 115: Fall Fun and a Focus on the Future	18
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СUA	19
Діяльність округ і відділів СUA	21
Переступили межу вічності	27
Добродійство	30
Нашим дітям	34

На обкладинці: “Українська мадонна”. Опанас Заливаха.

Підписано до друку 10 січня 2008 р.

Ірина Куровицька, голова СUA. Ірена Чабан, головний редактор.

Редакція журналу веде листування з читачами лише на сторінках часопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці посилання на “Наше Життя” обов'язкове.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2008 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал “Наше Життя” просимо присилати на адресу канцелярії СUA у Нью-Йорку
203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Просимо звернути увагу на зміну цін передплат, які діють з 1 січня 2007 р.

**З Новим Роком всім людям доброї волі бажаємо міцного здоров'я,
миру і процвітання, любови і доброго душевного настрою на многії-многії літа!**

*Екзекутива Союзу Українок Америки
Редколегія і редакція журналу „Наше Життя“.*

НОВОРІЧНЕ

Новоріччя! Новоріччя йде Землею
з її лихами, стражданням, метушнею.
Невідомо: на Кавказі, на Балканах
чи хоч втихне веремія неблаганна?
Невідомо, чи на шану Новоріччя
В нашім домі задрімають протиріччя,
Щоб розбіжні в усі боки ідеали
Дух народний, хоч у цей день не
розривали.

О, якби ж то нам таке новоріччя,
щоб нам душі обновило на сторіччя
і пощезли на сторіччя люті чвари,
самолюби, фарисеї, яничари!
І якби у ніч казкову новорічню
ми збагнули – всі і кожен – мудрість вічну:
в своїй хаті – своя правда, сила й воля,
тільки з рабства виростає всім недоля.

Чи народові ті істини збагнути,
як обсіли його трутні й баламути,
оглушили обіцянок тріскотнею,
а самі ж то мріють нишком про Вандею,
ловлять рибку в каламуті лжі й свавілля,
виглядають собі друзів із довкілля.
Лиш Господь на небесі про теє знає,
як і чим нас рік грядущий привітає.

А, проте, зустріньмо гідно Новоріччя,
як велить землян традиція одвічна,
побажаєм собі нині всі навзаєм:
хай надія нас веде та окриляє.

*Йордан, Цінева, ІваноФранківщина.
Таня Д'Авіньон. З альбому „Просто Україна”. Київ, 1998 р.*

Обіймимось, бо в цей день усі ми – друзі!
Хай нас доля нагородить по заслугі!
Новоріччя мить найвища, мов причастя,
нас осяє новим світлом, новим щастям!

Софія МАЛИЛЬО

Софія Малильо. „А душа її – жива”. Вибране, Львів, 2007

Дарія ЦВЕК

ЙОРДАНСЬКИЙ ЩЕДРИЙ ВЕЧІР – ВОДОХРЕЩА

Водохреща та Щедрий вечір – це значне свято різдвяного циклу з дуже розвинутою традицією. Всі люди зранку в цей день поспішають до церкви на Богослужіння та на освячення води біля церкви. У деяких місцевостях освячення води відбувається біля річки або джерела. Ці місця урочисто прикрашають: оздоблюють ялинками, квітами з кольорового паперу та срібної і золотої позлітки, червоною калиною та пофарбованою шовковою травою, зеленим барвінком та

сухими квітами з пахучим васильком. У морозну зиму з льоду виготовляють хрест, обвивають його ялинковими гірляндами або плющем і установлюють на чільне місце. Коли погода не відповідна, то використовують хрест дерев'яний.

Після посвячення води присутні набирають її в гарно прибрані васильком та сухими квітами глечики, збанки та карафки. Свячена вода в народі має дуже велику шану, до неї ставляться як до цілющої, оскільки за повір'ям вона лікує

МАРКИ УКРАЇНИ

На марках – головні убори Середньої Наддніпряниці, Полісся, Гуцульщини, Буковини, Прикарпаття (XI – початок XX ст.). Дівочі (здебільшого вінки) вирізнялися пишністю, різнобарв'ям і розмаїттям матеріалів. Жіночі – повністю покривали волосся. Найпоширеніші з них – намітку, хустку, очіпок – у всі часи по-різному вдягали в будь-яких куточках України.

Леонід ПОЛТАВА

КИЯНКА ЧАСІВ МАЗЕПИ

Хмельниччина цвіте... А там і сам Мазепа
Левину голову підводить догори...
Гармати б'ють!.. Сміються прапори...
Король і Гетьман устають над степом!
Дивись, Московіє! Тепер чи завтра — крепом
Заткнеш ти вхід до власної нори,
Бо прийде Той, кого несем з вертепом
І хто сказав дияволу: „Умри!” —
У реві битви і в гарячій горі,
В раю молитви і в безодні втрат
Ти, Українко, йшла туди, де брат,
Де муж, де батько рвались у простори;
Надія й віра у твоєму зорі,
А в рук теплі — тепло згорілих хат...
Ти знову нам, скаліченим і хворим,
Знов повертаєш
Впевненість і лад!

Поему „Слово про Українку” написано як супровід до Показу історичної ноші, що його від 1967 р. провадив 64-й Відділ СУА в різних містах Америки і Канади. Показ відбувався в супроводі читання поеми, музики та балетних номерів.

**Щиро вітаємо
Прем'єр міністра України
Юлію Тимошенко!
Хай Всевишній благословить
добрими помислами і справами
на благо України!**

*Екзекутива Союзу Українок Америки
Редколегія і редакція журналу „Наше Життя”*

хвороби і охороняє від прикростей. Воду збегалузкою василька (меліси), яка ароматизує її завдяки ефірним оліям, що зберігаються навіть у засушеній рослині, розчиняються у воді. В народі називають її водичкою-йорданичкою.

Щедрий вечір має свої давні обряди, які стали традиційними і передаються з покоління в покоління. У день Водохреща, ідучи на Богослужіння, господарі брали із собою до церкви воскову свічку-трійцю, яка отримала назву „трійці”, тому що складалася з трьох свічок, перев'язаних шовковою стрічкою, завітчаних васильком та барвінком. Свічка-трійця освячувалася при освяченні води.

Перед Щедрим вечором найстарша людина в родині з чоловіків, переважно дідусь, засвічував свічку-трійцю, брав свячену воду та кропило із зілля василька і освячував оселю. Потім обходив довкола хати, освячував кожен ріг хати і водночас молився. Разом із ним ішли діти, несучи з собою хлібину, і повторяли за дідусем „Отче наш”. Після молитви біля кожного рогу

рігають упродовж року в закритій посудині з хати діти відкушували кусочок хліба, причому кожен кусав в іншому місці. Обійшовши хату, вони йшли в сад і перев'язували овочеві дерева перевеслом із соломи, тоді кропили їх свяченою водою і просили Бога, щоб сад зародив, корова отелилася, а овечки — покотилися. На дверях стайні та на воротах до садиби прибивали дерев'яний хрестик, завітчаний зіллям і сухими квітками.

Із муки і свяченої води розводили рідке тісто і, набравши його на палець, рисували ним хрестик над вікном та дверима. Ці символи мали охороняти хату і всіх, хто проживав у ній, від прикростей та всього лихого. У цьому останньому обряді були відмінності у деяких районах Галичини. В одних селах символічні хрестики малювали з середини хати над вікнами та дверима, в інших це робили знадвору, коли освячували кути будівлі.

Виконавши вищезгадані обряди, всі заходили до святково прибраної хати. →

МОВА УКРАЇНСЬКА

Коли навала сунула ординська,
Народ наш в січі схрещував шаблі.
За честь і волю рідної землі, –
Мужніла в битвах мова українська.

З віків, у ній тривога материнська,
Людські великі радощі й жалі...
Упали кволі хани й королі –
Живуть народ і мова українська!

Для ворога вона покара – грім,
А до людини щирістю іскриться,
Дзвенить в народі нашім дорогім:
Мова українська!

В огні віків гартована, мов криця,
Тому велика й сильна, мов гроза,
І чиста, наче матері сльоза –
Мова українська!

Ніна ВІРЧЕНКО

ПРО ЗАБОРОНУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (XVII-XX ст.)

У світовій історії жодна мова не зазнала такого страшного нищення від сусідів, як українська. Про це свідчить низка документів, що були прийняті з боку царської Росії, Польщі, Австро-Угорщини, Румунії і більшовиків-комуністів. Наводимо деякі історичні факти не заради звинувачення когось, а заради правди, що слугуватиме уроком українському народові у майбутньому.

1626 р. Синод наказав Київському митрополитові Йосифу Краківському позбирати з усіх церков України книги старого українського друку, а замість них запровадити московські видання.

1627 р. Указ царя Михайла (першого з династії Романових) та патріярха Московського Філарета, що був його батьком і співправителем, про знищення книг українського друку.

1662 р. Наказ царя Олексія з подання патріярха Московського про спалення усіх примірників надрукованого в Україні „Учительного Євангелія” К. Ставровещького.

1667 р. Андрусівська угода. Укладаючи договори з поляками, цар Олексій ставив такі вимоги стосовно українських книг, їх авторів та видавців: „Все те, в котрых местностях книги печатаны и их слагатели, також печатники, или

Засвічували свічки, молилися „Отче наш” та „Богородице Діво”, тоді засідали за стіл, застелений вишиваним обрусом, де було святкове начиння та святкові страви. Першим куштував страву той, хто був найстаршим за столом, а потім – усі інші. Як на Святвечір, так і на Щедрий вечір починали вечерю з куті, потім їли страви з риби і обов’язково – узвар із сушенець, политих медом. Усі страви готувалися пісні, на олії, з капусти, грибів, риби, каш та картоплі, вареники. Пекли багато різноманітного печива та пампушок із начинкою і без. На стіл подавали яблука, грушки та горіхи, солодощі.

При вечері спиртних напоїв не вживали.

Вечерю закінчували, співаючи щедрівки. Діти збиралися гуртом і відщедровували батькам, ішли щедрувати сусідам та рідним. За те їх

щедро обдаровували пиріжками з маком, пампушками, горіхами, яблуками та іншими ласощами. Гостинці для дітей намагалися зробити якомога кращими, бо потім діти по цілому селі розносили славу про добрих та щедрих або скупих господарів. Щедрівок знали діти багато. Всі вони веселі, дотепні, і, щедруючи різних гарздів господарям, діти не забували нагадати, що їм належаться добрі гостинці:

*Щедрик, щедрик,
дайте вареник,
грудочку кашки,
кільце ковбаски.*

*Щедрівочка щедрувала
під вікном підбігала,
що ти, тітко, напекла,
неси мені до вікна.*

друкари, смертю казнені и книги собрав сожжены были, и впрядь чтобы крепкий заказ был бесчестных воровских (таку назву дано українським книжкам. – Н. В.) книг нікому с наших королевського величства подданих нигде не печатать под страхом смертною казни”.

1669 р. Після Люблінської унії гоніння на українські книжки, надруковані на території, підвладній Польському королівству.

1672 р. Указ про заборону відкрито чи таємно тримати вдома (на території Польщі) українські книжки.

1677 р. Наказ патріярха Іоакима вилучити з українських книжок аркуші, „не сходные с книгами московскими”.

1689 р. Києво-Печерській Лаврі заборонено друкувати книги без патріяршого дозволу: „...к нам перее не прислав, отнюдь би вам не дерзати таковых книг новослагаемых печатати...” Обмеженнями чи заборонами книгодрукування Московія намагалася знизити рівень освіти та науки в Україні, знищити національний дух у культурі, побуті, суспільних відносинах. „Первая цензура в России была заведена специально для изданий малорусской печати”, – так було визнано в Указі 1905 р. „Об отмене стеснений малорусского печатного слова”.

1690 р. Засудження й анафема Собору РПЦ на „киевския новыя книги” П. Могили, К. Ставровецького, С. Полоцького, Л. Барановича, А. Радзивиловського та інших авторів.

1693 р. Лист патріярха Московського до Києво-Печерської Лаври про заборону будь-яких книг українською мовою.

1969 р. Ухвала Польського Сейму про запровадження польської мови в судах і установах Правобережної України.

Продовження в наступному числі.

Освіта і Управління. Науково практичний журнал.

Том 10, число 2, 2007 р.

Ніна Вірченко, доктор фізико-математичних наук, професор Національного технічного університету України „Київський політехнічний інститут”, Віце-президент АН ВШ України, заслужений працівник освіти України колишній політв'язень.

Олекса КОБЕЦЬ

КРУТИ – УКРАЇНСЬКІ ТЕРМОПІЛИ

Надворі холодна, сувора зима,
І вчора сказали у школі:
“Під брами столиці їх сунеться тьма,
Душителів нашої волі...”

Удома дбайливо книжки поскладав:
“Вернусь – буде час для науки...”
І вперше в житті по-військовому взяв
Військову рушницю у руки.

У матері сліз не було на виду:
Дістала вовняну хустину
І ніжно закутала шию худу:
“Щоб не простудивсь, часом, сину...”

Як бруками рідного міста ступав
(Три чверті мільйонного міста),
В загоні ні разу ніхто не спитав:
“Чому нас іде тільки триста?”

А там, за Дніпром – рівнина-рівнина...
Та й снігу ж – ой, понамітало!
І суне зажерлива, мов сарана,
Ворожа московська навала.

Ні шансів, ні пригорбів для прикриття...
А їх же – по двадцять на брата!
Ой, дорого мусіли кожне життя –
Життя українське – продати!..

Як леви боролись! Завяття в серцях...
Чому ж їм набоїв забракло!?
“В багнети!” – поле Крутянське в снігах.
Ворожою кров'ю набрякло.

Чорнів-червонів потолочений сніг,
День славу писав Україні:
Боролись, аж поки останній поліг
Юнак у вовняній хустині...

Для всього людства бій трьохсот грецьких воїнів під Термопілами, майже дві з половиною тисячі років тому, є прикладом самовідданої, відчайдушною боротьби за рідну землю в найкритичніші моменти – коли перегородити дорогу ворогові можна було лише ціною власного життя.

Саме 300 палких сердець українських патріотів перестало битися 29 січня 1918 року під Крутами. Ці юнаки вступили тоді в нерівний бій з більшовицькою ордою, знаючи, що не було жодного шансу на перемогу.

Олена Назар з Розелін Картер, дружиною Президента Д. Картера.

У світлу пам'ять моєї дорогої Мама, яка постійно турбувалася знедоленими особами, а особливо жінками і дівчатами, які приїжджали із сіл працювати домашньою прислугою у Львові.

Разом з іншими львів'янками (членками СУ), Мама знаходила їм працю, цікавилася побутовими умовами і слідувала, щоб ніхто не знущався чи використовував їх.

Була членкою СУ від 1926 р. у Львові. Продовжила свою працю в Союзі Українок Америки. Вслід за мамою я стала членкою СУА.

Олена Назар виховала трьох дочок і двох синів, прищепивши їм пошану до людей і громадський обов'язок працювати для добра свого народу. Син Богдан Назар будучи адвокатом, багато літ очолював українську громаду в Австралії, безкорисливо допомагав кривим фаховими порадами.

Відійшла у вічність 28 січня 1998 р.

У її пошану складаю **500 дол.**, щоб новорічне число „Нашого Життя”, яке Мама залюбки читала, мало ошатну кольорову обкладинку.

Орися Зінич.

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”!

Дорога пані Голово!

*Для збереження „Нашого Життя” складаю **2.000 дол.** на Пресовий Фонд журналу.*

*Щиро бажаю веселих свят та всього добра у Новому Році! **Іванна Ратич.***

Для збереження нашого журналу складемо **2,000 дол.** на Пресовий Фонд „Нашого Життя”. Управа і членки 65-го Відділу СУА у Нью-Брансвіку. **Іванна Ратич, скарбник.**

Збережемо „Наше Життя”! Шановним видавцям журналу „Наше Життя” бажаємо щасливо, здорово і радісно провести свята Різдва Христового і Нового Року.

У світлу пам'ять наших друзів **бл. п. Марії і Модеста Ріпецьких, Христини Навроцької, Ірини Мокрівської і Олени Лесі Гой**, які відійшли у вічність, складаємо **500 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Анна і Роман Байляки.**

*Наша союзниця Євгенія Голуб складає **500 дол.** (через 56-й Відділ СУА у Норт Порті, Фл.) на оплату кольорової обкладинки журналу „Наше Життя” у пам'ять своєї улюбленої сестри, довголітньої союзниці **бл. п. Теофілії Музики** (яка відійшла у вічність 22 вересня 2007 р.).*

Вітаємо сердечно Редакційну Колегію нашого журналу з різдвяними і новорічними святами!

Ірина Брик-Жизномирська,
пресова референтка 56-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять моєї незабутньої товаришки із медичних студій **д-р Люби Стефанівської** складаю **500 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Д-р Марія Дицьо.**

Родина бл. п. Стефанії Савчук у її пам'ять складає **300 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу. **Управа і членки 113-го Відділу СУА.**

Дякую паням союзницям за привітання з нагоди моїх 80-х уродин. З цієї нагоди складаю **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 65-й Відділ СУА).

Марійка Слободян.

Шановні членки Союзу Українок Америки! Бажаю Вам і Вашим рідним щасливого Різдва Христового, здоров'я і успіхів. Складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

З Новим Роком!

Агнес Хоманчук.

У пам'ять **бл. п. Юрія Пастернака** складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 56-й Відділ СУА). **Марійка Білинська-Солтис. Оріся Зінич**, скарбник Відділу

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Романа Глуха** складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 83-й Відділ СУА). **Валентина Глух.**

У десяту річницю смерті моєї дорогої мами **св. п. Ніни Лощенко** складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Неля Винярьська.**

Євдокія Ткачук склала 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 90-й Відділ СУА). **Віра Савчин**, скарбник.

У світлу пам'ять нашої колишньої членки, першої засновниці 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі **бл. п. Ірени Качмарської** складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Галина Гаврилюк, секретар Відділу.

У першу болючу річницю відходу у вічність мого дорогого брата **бл. п. Василя** складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Іван Серант з родиною.**

Вітаючи мою приятельку Любу Коленську, бажаю їй скорого видужання та повернення до письменницької праці. Замість дарунку Любі складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Оксана Ленець.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Осипа Бігуна**, чоловіка нашої членки Анни Бігун, складаємо 170 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (список жертводавців на 31 стор.). Дружині з родиною висловлюємо щирі співчуття. **Стефанія Король**, голова 45-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять **Ярослава Дячуна** складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 22-й відділ СУА). **Анна Дячун-Слободян.**

Оксана Мельник, скарбник відділу.

Управа і членки 111-го Відділу СУА, Лос-Анджелес, Каліфорнія склали 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Наша членка **Олена Каштанюк** склала 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 111-й Відділ СУА). **Аріядна Терлецька.**

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки.

Редакційна Колегія журналу “Наше Життя”.

Усміхніся!

Правопис і кохання

– Хіба у вас ніколи не було нагоди, – спитали друзі Уляну Кравченко в похилому віці, – сказати виразно Франкові, що ви його кохаєте?

– Була, і не одна. Лише він не мав часу мене слухати.

– Чому ж ви йому не написали листа?

– Я боялася, що він почне виправляти в ньому мову та правопис.

МАРИНИНЕ ЗАЙМИЩЕ: ЇЇ СТИЛЬ – ЇЇ ДИХАННЯ

Інтерв'ю з відомою українською письменницею Мариною Павленко

Ми познайомилися з Мариною Павленко вісім років тому. Тоді я лише вступила до Уманського державного педагогічного університету ім. Павла Тичини і, будучи студенткою філологічного факультету, старанно відвідувала лекції та практичні заняття. У той час і на тому курсі Марина Павленко вела практичні заняття з української літератури – не просто вела, а закохувала нас, ще зовсім незрілих молодих людей, у світ слова. І те їй вдавалося (та й вдається і сьогодні). Адже саме завдяки її добрим порадам безліч талановитих студентів розпочали писати прозу та поезію. Марина Павленко для багатьох стала вчителем, взірцем і порадиником. Але чи могла я тоді подумати, що мене навчала не тільки гарна викладачка, порядна людина, прекрасна жінка, а й справжня письменниця? Письменниця з великої літери!

Павленко Марина народилася на Львівщині в родині вчителів. Дитинство її минуло на рідній для батьків Черкащині. Там же і закінчила Уманський державний педагогічний інститут (нині університет) ім. Павла Тичини. Після кількох років учителювання стає у нього викладачем. Кандидат педагогічних наук, доцент.

Лавреат більше десятка всеукраїнських і міжнародних літературних конкурсів. Лавреат літературної премії „Благовіст”, недержавної українсько-німецької премії імені Олеса Гончара й літературної премії імені Михайла Чабанівського. Член Національної Спілки письменників України.

О. Л.: Пані Марино, коли Ви розпочали писати? Чи пам'ятаєте перший твір і що надихнуло на нього?

М. П.: Писати почала, відколи себе пам'ятаю. Мабуть, разом із малюванням, яке теж дуже любила. Стала школяркою — писала всякі віршенята-казченята і щедро мережила їх малюнками в звичайних зошитах у косу лінійку. Досі перед очима одна з таких саморобних сторінок: намальовано танцюючих кухарів і вірш: „Борщ кипить, ніхто не бачить, бо на кухні гопки скачуть...” (і т. ін.). Усі ті зошити регулярно виносились батьками на горище: ніхто не сприймав усерйоз мої захоплені, бо вже і татові, і мамині літературні амбіції встигли зазнати розчарувань, навіщо це ще й доньці? А листи, писані батькам... із „країни Втікляндії” над Попівським ставком (я потім „здіяла” їх у книжці „Домовичок з палітрою”)!.. Поштовхом до написання збірки „Півтора бажання” („Казок з Ялосоветиної скрині”) теж став ненароком знайдений мій „творчий” зошит за третій клас: у ньому, серед інших, була й оповідь про Ялосовету і її волелюбних вихованок. Мені пощастило: і цей рукопис, як і попередній „Домовичок...”, спочатку виграв у літконкурсі видавництва „Смолоскип”, завдяки чому видався окремою книжкою, а тепер — з новими ілюстраціями й у новому форматі — перевиданий новоствореним і перспективним видавництвом „Грані-

Т”. Зрештою, і друкована в „Кальміюсі” моя повістинка „Де твої білі банти? (Щоденник правильної третьокласниці)” — теж із тих часів.

О. Л.: Ви, окрім того що пишете книги, ще й ілюструєте їх? Чи десь навчалися малювати? У Вас хтось малював у родині?

М. П.: На жаль, я не художник-професіонал, але малюю — наполегливо й палко — з дитинства. Передалося це мені від мами і її батька, мого улюбленого дідуся Петра. Ще не знала, що олівець береться у праву руку (тому досі малюю лівою), а вже вимагала від мами: „Намалюй мені гусці коліна! Не такі!.. Не такі!..” Заспокоїлась аж тоді, коли мама зобразила гуску на хвилях: коліна, мовляв, сховані у воді (як не згадати захованого в коробці баранця з „Маленького принца”?). Змалку мріяла стати ілюстратором. Мабуть, мені таки пощастило, бо, не будучи професіоналом, я все ж ілюструвала „Абетку” Миколи Щербака.

О. Л.: Як би Ви визначили жанри, за якими працюєте?

М. П.: На перший погляд може видатись, що в мене дуже багато „жанрового розмаїття”. Атож, починала з поезії (а там і верлібри, й класичні форми, й „курйозні” вірші, й „мікропоєми” тощо). Потрохи перейшла до прози: маю і новелки, й повістини, й „щоденниковий” жанр, і спроби роману. Є навіть кілька п'єс, не кажу вже про науково-публіцистичні чи літературознавчі

розвідки. Насправді все написане бачиться мені дуже цілісним. Моїм віршам небезпідставно „закидали” епічність, у моїй прозі багато поетичних рис (не плутати з нарочитою „красивістю” чи патетичним багатослів’ям).

Якщо на те пішло, то не відокремлюю і дитячої літератури від „дорослої”. Де та лінія, котра визначає межу між дитинством і дорослістю в кожній людині? В моїй першій книжці поезій дуже багато „дитячого”, але ніхто не називав „Бузкових зошитів” літературою для дітей. І навпаки, в „Домовичкові з палітрою” та казках „Півтора бажання” не лише немає „дитячого” „сюсюкання”, а й дуже багато прагматизму, іронії та інших симптомів дорослого буття (не кажу вже про кохання, без якого дитяча казка — не казка!).

О. Л.: Якими Ви бачите своїх читачів? Чи уявляєте Ви їх?

М. П.: Не проводжу різниці між собою і читачем. Точніше, так: пишу, як для себе, пишу те, що хотіла б прочитати як читач. Хоча, коли текст ще тільки твориться, у кожному потенційному читачеві готова побачити і вдячно сприйняти ще й критика, поради й рецензента: намагаюсь враховувати зауваження навіть щодо найдрібніших, в тім числі й побутових деталей. Дуже дослухаюсь, хоч і дуже боюсь, думок справжніх героїв моїх творів. Прагну, щоб мої дорогі „прототипи” „вірили” в усе написане про них: разом з усіма художніми домислами й нарочитими ходами.

О. Л.: Ваша книга „Русалонька із 7-в або прокляття роду Кулаківських” здобула нагороду конкурсу „Коронація Слова”. Чи вплинуло це на подальшу Вашу творчість? Щось змінилося?

М. П.: А й справді, тільки щойно подумала про те, що таки — змінилося. Коротко цю зміну означила б так: із реюк „Перемога в конкурсі — Премія (часто дуже символічна) — Книжка” мій „літературний вагончик” зненацька перекочував на колію „Угода з видавництвом — Гонорар (теж часто не надто високий, але ж суть не в ньому) — Книжка”. Безперечно, друге — річ надійніша й перспективніша.

О. Л.: У чому секрет успіху, адже Ви не раз перемагали у літературних конкурсах?

М. П.: Річ у тім, що сьогодні дуже мало шансів заявити про себе іншим способом. Так і перебивалась би сільська школярка окремими публікаціями у газетках, поки зовсім би цього не

покинула, якби не трапився на її шляху міжнародний конкурс „Гранослов” та не видав її „Бузкових зошитів”. Так би й стала та перша поетична збірка останньою, якби конкурс „Привітання життя” не дав поштовху до видання „Чар-папороті”, якби „Смолоскип” не допоміг вийти обом дитячим книжкам, а друга перемога у „Гранослові” (це вже після неї в умовах конкурсу з’явився пункт про заборону брати участь торішнім переможцям) — оповіданням „Як дожити до ста”. Чи помітила б коли-небудь мою „Русалоньку...” вінницька „Теза”, якби не конкурс „Коронація слова” тощо?.. Інакше — як? Видавати книжку своїм коштом — немає змоги, чекати пропозицій від видавців можуть хіба „маститі”. Решті лишаються конкурси. І добре, що вони є.

О. Л.: Ви – матуся і дружина. Як допомагає Вам родина? Чи читають доньки Ваші казки? Як ставляться однолітки до дітей знаменитої письменниці?

М. П.: Моя родина головним чином і спричинилась до мого „письменства”. Першим схильність до нього помітив золотий незабутній тато Степан Павленко. Здається, всерйоз він узявся за мене, коли я була в класі десятому-одинадцятому. Чи від того, що він якраз став учителювати в нашому класі й читати мої учнівські твори, чи то в суспільстві почались певні демократичні процеси (Україна вже стояла на порозі незалежності) і з’явилися нові літконкурси та надії... Певну частину моїх творинь різко „бракував”, але решту здебільшого оцінював дуже високо і вимагав ще більшого. Навіть тепер, коли, на моє превелике горе, він так несправедливо рано відійшов у вічність, залишивши зі свого власного багатого доробку виданою тільки одну посмертну збірку „Вічність така коротка” (2004), завжди приміряю до кожного свіжого тексту татове рентгенівське бачення — уже з тієї спритної і спраглої на гарних людей вічності. Хоч, звісно, страшенно бракує його порад і відгуків.

Поступово він „перетягнув” мої „малярські” інтереси до літератури. Мамі ж (теж, до речі, талановитій авторці різножанрової книжки „Мальви на причілку” (2007), зокрема й унікальної „Абетки-Ярмарку”, в якій кожнісіньке слово починається з однієї і тієї ж літери, причому — вмотивовано і природно) не зосталось іншого, як долучитись до мовного шліфування моїх „творинь”. Між іншим, у мамі, хоч вона, як і тато, — „простий” сільський учитель, — теж неабияке

(всупереч багатьом титулованим мовознавцям) відчуття *живої*, справжньої, не спотвореної „осучасненням” рідної мови.

Чоловік Володимир — також один із головних цензорів і консультантів. Приємно, що він, попри позірну критичність, потай пишається моїм „письменством». І, звісно ж, приємно, що маю собі вдома упертого і щирого поціновувача моїх книжок. Зате не дає розслабитись тринадцятирічна Оля — наша старша донька, яка саме вступила в „перехідний” вік: читає рукописи, підсипає нові ідеї і регулярно обсипає мене з ніг до голови критичними стрілами. Чотирирічна ж донька Оксаночка сприймає книжки передовсім з точки зору ілюстрацій (дуже любить слухати й розглядати „Півтора бажання”) та радо вишукує у кожній із них мою фотографію.

О. Л.: Звідки черпаєте натхнення? Де збираєте матеріали?

М. П.: Колись іще великий Андерсен сказав, що казка живе навіть у квітці, яка росте під тином. Сюжети майбутніх повістей просто-таки вирують навколо, вони стукають у двері чи прямо в душу, вони втягують мене в якісь авантюри-пригоди... Аж поки врешті-решт не захоплюють остаточно, і доводиться лиш бігти вслід за своїми героями, устигати записувати їхні репліки і ждати від них нових, зовсім не залежних від мене вибриків. Персонажам своїх романів я щиро вдячна, що вони свого часу впускали мене на свою „територію”, дозволяли пожити їхнім життям, у паралельному вимірі, відволікши мене від буденних чи й більш ніж буденних проблем.

О. Л.: Чи бувають дні, коли писати не хочеться?

М. П.: Звичайно! Це коли ходиш, сидиш, лежиш, глибокодумно морщиш чоло й грізно клацаєш комп’ютерною „мишкою”, але нічого цікавого не приходить до голови. Ото вже дійсно творчі муки!

О. Л.: У яких умовах Вам найкраще пишеться?

М.П.: Якщо нарешті сюжет „ожив” і зарухався — гарно пишеться в будь-яких умовах. Навіть коли поруч торохтить телевізор, у сусідній кімнаті танцюють-вибрикують під шалену музику доньки, а через кожні п’ять хвилин доводиться бігати на кухню поглядати на борщ. Якщо ж сюжет „не йде”, то не допоможе ні стерильна тиша, ні найзручніше крісло, ні найякісніше епістолярне приладдя.

О. Л.: Чи пишете про реальних людей?

М.П.: Як на мене, реальні люди і реальне життя — те, без чого не може бути жодної повноцінної — хай і найфантастичнішої — книжки. Вони можуть облестися щонайхимернішими вигадками, але все одно становлять ядро істинності-правдивості, яке не дозволяє читачеві вигукнути оте сакраментальне „не вірю!”.

О. Л.: Наскільки Ви відкриваєтеся у книгах? Чи описуєте життєвий досвід, по котрому можна „прочитати” Вас?

М.П.: „Авторе, опиши себе сам”? Мабуть, власних якостей і досвіду у творах не вдається уникнути жодному авторові. Мені — теж, хоч намагаюсь якнайдрібніше себе розщепити-розпорошити. І все ж із осторогою ставлюсь до такого-от „самописання”. Адже, на жаль, доволі часто доводиться в різних творах одного письменника зустрічати однакові характери: це автор, зумисне чи підсвідомо, вкотре описує себе.

О. Л.: Які книги та автори створили Вас? Які надихнули?

М. П.: Якщо на це питання відповідати добросовісно, то відповідь вийде надто розлога! Більшість прочитаних мною творів так чи інакше залишали відбиток у моїй душі, формували палітру моїх думок і почувань. Ще з дитинства захопив весняний розмай „Лісової пісні” Лесі Українки, мудрість оповідок Божени Немцової, містичність Стефана Цвайга, інтрига сюжетів Ірини Вільде... Від японського хоку назавжди зосталось відчуття минулості й краси світу, від Болеслава Пруса — глибина переживань, від Кнута Гамсуна — сліпучий спалах сонця після серпневої грози... Антонич, Плужник, Свідзинський, Тичина — особливі сфери барв і музики. З сучасніших — метафоричний Ігор Калинець, окрилена „пелюстками буднів” (вислів із моїх „Бузкових зошитів”) Ірина Жиленко, мужня і мудра Ліна Костенко, афористичний Василь Слалчук...

О. Л.: Що побажаєте читачам?

М. П.: Насамперед скажу, що сьогодні справжній читач — це, може, навіть цінніше, ніж справжній автор. Талановитих авторів багато, а талановитий читач — це все-таки в чомусь подвижництво. Тому низько вклоняюсь перед людьми, які люблять і вміють читати. Крім здоров’я і особистого благополуччя зичу таким ще й гарних книжок – творів, які не розчаровують, творів, які очищують і надихають.

Інтерв’ю провела Оксана Луцєвська.

“НАШЕ ЖИТТЯ”, СІЧЕНЬ 2008

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXV

JANUARY 2008

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

From the Desk of the President

The New Year is upon us and most of us hope that we will be able to keep the resolutions we made for 2008. One of my resolutions was prompted by young readers of *Our Life* who said they were interested in seeing articles about important individuals and events in Ukrainian history, not only in the Ukrainian pages of the magazine but also in the English-language pages. My resolution, therefore, is to have material of this kind in every forthcoming issue of *Our Life*.

On January 22, 2008, Ukrainians all over the world will mark the 90th anniversary of an event that took place in 1918, and in keeping with my resolution, that event is the subject of this column. On that day in 1918, the Ukrainian Central Rada issued a manifesto that proclaimed: "From this day, the Ukrainian National Republic becomes an independent, free and sovereign state of the Ukrainian people." This historic act reestablished an independent Ukrainian State for the first time since the Hetmanate was abolished.

The proclamation ignited a spark in the hearts of those who yearned to live in a Ukraine that was not under the oppressive hand of a foreign power. Unfortunately, the spark was immediately threatened by powerful forces determined to prevent an independent Ukraine. A Bolshevik uprising broke out in Kyiv and was put down with difficulty. Soon after, the Ukrainian army units in Kyiv were forced to retreat as Red Army units advanced upon the city. Only a very small part of the regular army remained to defend the capital. All other resistance to the Bolshevik onslaught was short-lived; the defenders were slaughtered or forced to retreat, and Kyiv was seized by the Bolsheviks who took immediate repressive measures against the city's population.

As these events unfolded, the newly formed government of the Ukrainian National Republic fled to Zhytomyr, where it continued to direct the struggle against the Bolsheviks and also continued the work of defining and stabilizing the Ukrainian National Republic. The government passed laws about citizenship and established a monetary system. A national emblem was created and currency was designed and printed. The new government even proposed a division of Ukraine into thirty regions that were to be part of the new national entity. Cultural life flourished and Ukrainian schools were established in all territories still free of Bolshevik rule.

All too soon, the Ukrainian National Republic fell victim to geopolitical events that strengthened Ukraine's enemies while weakening Ukraine. In 1978, the 60th anniversary of the 1918 proclamation of independence, Iwan Kedryn, then editor-in-chief of Ukrainian-language daily *Svoboda*, wrote in the Almanac of the Ukrainian National Association that some historians believed that the Central Rada did not know how to take advantage of the initial enthusiasm of the masses and was unable to sustain an independent Ukraine. As Mr. Kedryn noted, UNR failed because the first sparks of enthusiasm for independence were "a straw fire" and not a steady flame. They were not based on conscious nation building but only on a fervent desire to be free of foreign domination.

In some ways, we see history repeating itself. We watched the spark that burned brightly during the Orange Revolution, and then we began to see a Verkhovna Rada too timid and too divided to take advantage of this spark and build it into a strong and steady flame: a unified national consciousness and a resolute focus on nation building. And yet, despite the faltering steps and the continuing economic and political problems that beset Ukraine, the flame of independence has endured for the past sixteen years. And this alone is a hopeful sign for the country's future.

I close this month's message with a brief reminder to UNWLA members that in 2008 we commemorate the Great Famine Genocide of 1932-1933 perpetrated by Stalin against the Ukrainian people. I ask that every UNWLA regional council, branch, and member honor the victims of the famine by making certain they are not forgotten. Please share information about the famine with local libraries, municipal officials, and local schools and school boards and write to us about your successes. The Ukrainian government has recently published a booklet on the famine; please let us know if you would like to have a copy.

With Your Shield Or On It

Tamara Stadnychenko

No volume of world history is complete unless it chronicles the story of the 300 Spartans who perished at Thermopylae in 480 BC, guarding a mountain pass against a much greater Persian force intent on conquering the Greek city-states. Led by King Leonidas, the Spartans were well-trained soldiers, experienced in the art of war and raised in a social environment that placed a premium on honor on the field of battle. Their stand at Thermopylae was a suicide mission, a military tactic designed to give the Greek city-states time to prepare a unified defense against the military might of King Xerxes.

What occurred at Thermopylae has been called by at least one writer "the most heroic resistance in history," an observation that sadly underscores how little the world knows the history of Ukraine. For in most of those same weighty volumes that purport to describe the history of the world, there is no mention of a battle that took place at a railroad station 130 kilometers northeast of Kyiv on January 29, 1918.

The Battle of Kruty, much like the battle at Thermopylae, pitted 300 soldiers against a far greater military host, a 4,000-man Bolshevik army advancing on Kyiv. But unlike King Leonidas's Spartans, the 300 Ukrainian soldiers at Kruty were students from the Khmelnytsky Cadet School, schoolboys whose military training had consisted almost entirely of classroom lectures or drills performed in the schoolyard.

Led by Captain A. Honcharenko, most of these 300 young men were mercilessly slaughtered. Like their historic predecessors, however, they held the enemy forces at bay as long as they could, dying with honor in defense of a divided homeland that was attempting to assert its sovereignty in a chaotic world too self-absorbed or politically naïve to understand what was at stake.

According to some Ukrainian historians, their sacrifice delayed the Bolshevik advance into Kyiv long enough to allow the fledgling Ukrainian government to negotiate a peace treaty with the Central Powers (Germany, Austria-Hungary, Turkey and Bulgaria), which officially recognized the Ukrainian National Republic as a sovereign state on February 9, 1918.

UNWLA BRANCHES-AT-LARGE:

Who They Are, Where They Are, and What They Do

The following article is based on a report presented by Ulana Hlynsky, Liaison for UNWLA Branches-at-Large, at the UNWLA's National Board Meeting held in New York City on October 26–October 28, 2007.

The nature of life in the United States has long been conducive to mobility, whether this manifests itself professionally, personally, or geographically. Ukrainian immigrants to this country are a case in point. Those who moved to this country (and this applies to all waves of Ukrainian immigration) found it convenient, and sometimes imperative, to settle in urban areas where it was easy to find work, easy to find compatriots, and establish ethnic enclaves in which they built churches, schools, cultural organizations, professional organizations, and other Ukrainian-centered institutions that made life a little easier as they made their transition from strangers in a strange land to citizens of their new homeland.

Over the decades, however, many Ukrainian Americans have relocated from these safe and comfortable enclaves—some moving to suburban communities that are within driving distance to the institutions established by their predecessors, and others moving to areas where Ukrainians and Ukrainian institutions are far and few between. Like the American pioneers who moved South and West as this country expanded, these Ukrainians had to make a choice: to leave the past behind and forge a new social order removed from that which they had left behind, to maintain bonds forged in their past lives, or to do a little of both.

This historical pattern and the choices it engenders was and continues to be faced by Ukrainian women who moved away from Detroit, New York, Philadelphia, New Jersey, Ohio, Chicago, and New England where numerous UNWLA branches are tied together by UNWLA Regional Councils. To accommodate these women, the UNWLA created the concept of “branches-at-large,” self-standing branches that are not affiliated with a Regional Council but maintain their connection to the UNWLA through a liaison who represents them as a member of the UNWLA National Board. When the National Board convenes for its annual meeting, it is this liaison who reports about the activities, concerns, and successes of the

branches-at-large, just as the heads of the Regional Councils report on the activities, concerns, and achievements of their member branches. Today, there are 11 branches-at-large located in 8 states:

3	Phoenix AZ
14	Atlanta GA
17	Miami FL
27	Pittsburgh PA
38	Denver CO
56	North Port FL
78	Washington DC
107	San Jose CA
111	Los Angeles CA
118	Houston TX
124	St. Petersburg FL

Like all other branches within the UNWLA, branches-at-large work to fulfill resolutions formed and approved during the triennial UNWLA conventions. Unlike most other UNWLA branches, however, the branches-at-large are often the center of Ukrainian diaspora life in the communities in which they are located, often sharing this function with the other bulwark of diaspora life—the church.

Per the resolutions approved by the XXVII UNWLA Convention, all branches must fulfill certain responsibilities related to the following matters: organizational, cultural, press, education, social welfare, the Ukrainian Museum, and the UNWLA's scholarship program. Each branch approaches these responsibilities in its own way while operating within the parameters established by the UNWLA by-laws. Branches also interact with communities beyond the UNWLA and create interesting programs and events that are attended by other Ukrainian Americans or individuals who are not connected to the Ukrainian diaspora at all. During such programs and events, the branches showcase the work of the UNWLA and the culture and history of Ukraine and its diaspora. The branches-at-large are an integral part of this process, and the following information shows what they have accomplished during the past year.

ORGANIZATIONAL: The branches try to bring aboard new members, especially encouraging younger women to join the UNWLA. Phoenix (Branch 3) encourages members to bring friends to their annual meeting which is followed immediately by a Christmas Party for the purpose of recruiting new members. Miami (Branch 17) held a program dedicated to the 55th anniversary of the branch. After this event, six new members joined. The branch president also recommends personally approaching and inviting women to join. Pittsburgh (Branch 27) sent Christmas greetings on the Ukrainian Radio program and invited women to join the organization. Denver (Branch 38) blends meetings with socials, such as brunches or dinners, to retain current members and attract new ones. North Port (Branch 56) usually gets new members from retirees moving into the area. San Jose (Branch 107) recruited one new member. It is a small community and not many new people move into the area. Houston (Branch 118), using a questionnaire sent from UNWLA headquarters during the year, interviewed a few ladies, focusing on the 20 year olds and their knowledge of UNWLA. As a result, the branch recruited 6 new members (4 ladies in their 20s and 2 older). St. Petersburg (Branch 124) hosted branch socials, encouraging young ladies to join by providing complimentary copies of *Our Life* and informing them about the branch and the UNWLA.

CULTURAL: The branches work at preserving and promoting Ukrainian culture and heritage in various ways. Some participate in festivals to promote Ukrainian culture/art (Branches 27, 107, 111, 118, 124). Some support cultural events, for example, the June 2007 appearance of opera singer Vitalij Lomnehin at Carnegie Library Hall (Branch 27). Some co-sponsor events (such as concerts honoring Taras Shevchenko, commemorations of the Chernobyl nuclear disaster, Ukrainian Independence Day, or the 150th birthday of Ivan Franko) with other diaspora organizations (Branches 3, 14, 17, 27, 56, 107). Three branches have commemorated the memory of Ukrainian Heroines and sponsored Vyshyvani Vechernytsi (Branches 17, 27, 56). Branch 3 manages its own small museum in the local UCCA building. The museum includes a glass-enclosed display of Ukrainian historical costumes. Branch members periodically prepare exhibits based on special themes. Three branches

have sponsored “pysanky” workshops for the community (Branches 17, 118, 124).

PRESS: Many of the Branches support *Our Life* by collecting donations, accepting donations “Zamist Kvitiv,” and ensuring all members subscribe to the magazine. Branch 78 (Washington) recently donated \$1,000 and Branch 111 (Los Angeles) donated \$100. Two branches contributed articles to *Our Life* about their activities (Branches 14, 111, 118). Members of Houston’s Branch 118 report that the English-language pages in *Our Life* favorably impress English-speaking members. Even though these members may not speak Ukrainian, they still want to participate in the Ukrainian community. Recipes in English on traditional Ukrainian cooking are of interest to younger members.

SOCIAL WELFARE: The branches continue to support “Babusi,” the Milk and Roll Program, and the scholarship fund and send packages to Ukraine and Brazil. They visit the elderly UNWLA members who live alone. For example, Los Angeles (Branch 111) recently donated \$1,528 for orphans in Ukraine and \$100 to “Babusi,” and three members fund scholarships to Ukraine.

EDUCATION: Many of the branches support the existing Ridna Shkolas in their regions by serving as teachers and running the existing preschools. Miami (Branch 17) is organizing a Ridna Shkola with a preschool totaling about 20 children. Within this reporting period, Washington, DC’s (Branch 78) preschool (founded in 1964) has an enrollment of 15 children.

ART AND MUSEUM/SCHOLARSHIP: Many of the branches support the Ukrainian Museum by sending contributions obtained through fundraisers, collections, or “Zamist Kvitiv,” and the scholarship fund through fundraisers and donations. In April, North Port (Branch 56) met with the scholarship fund chair, Maria Poliansky, and commemorated the 40th anniversary of the scholarship initiative. Branch 38 of Denver supports 3 scholarships in Ukraine, and 3 members of Branch 111 (Los Angeles) support scholarships in Ukraine as well.

OTHER: Like most other UNWLA branches, branches-at-large conduct unique programs and host innovative events of interest to people in the community at large. To raise funds, Phoenix (Branch 3),

has held social events such as a “Bring a Friend” meeting, a Christmas party, Zapusty, and a beer-tasting party. At the request of Branch 14 (Atlanta), the Governor of Georgia issued a Proclamation of Independence to celebrate Ukraine’s independence during in August 2007. The branch members also submitted an article and photograph to *Our Life* about this. Miami (Branch 17) organized a meeting with Cardinal Huzar (2/18/07). The branch also hosted a fashion show of designs by one of its own members (T. Huryn) and created DVDs of the fashion show and of the 150th anniversary of the birth of I. Franko. The branch maintains close contact with Florida’s other UNWLA branches.

Pittsburgh (Branch 27), during 2006/2007, broadcast Christmas, Easter, and Mother’s Day greetings on the local Ukrainian radio program. The University of Pittsburgh has a building with “Nationality Rooms,” and Branch 27 has a designated room, which members decorate annually in the 18th century style, depicting the celebration of Christmas in Ukraine. They also participated in a bake sale with other nationalities. Denver (Branch 38) has a member who plays the bandura, and she participated in a Renaissance festival during the summer months. Playing on the bandura one weekend, she attracted the attention of a lady of Ukrainian descent who was originally raised in Canada and who has not spoken Ukrainian for over 20 years. This lady now attends the branch’s social events and may join the branch in the coming year.

North Port (Branch 56) held a fashion show of Ukrainian embroidery applied to modern attire. The fashions were a creation of branch member I. Martynec, who narrated during the show. The branch also held a Christmas social for family

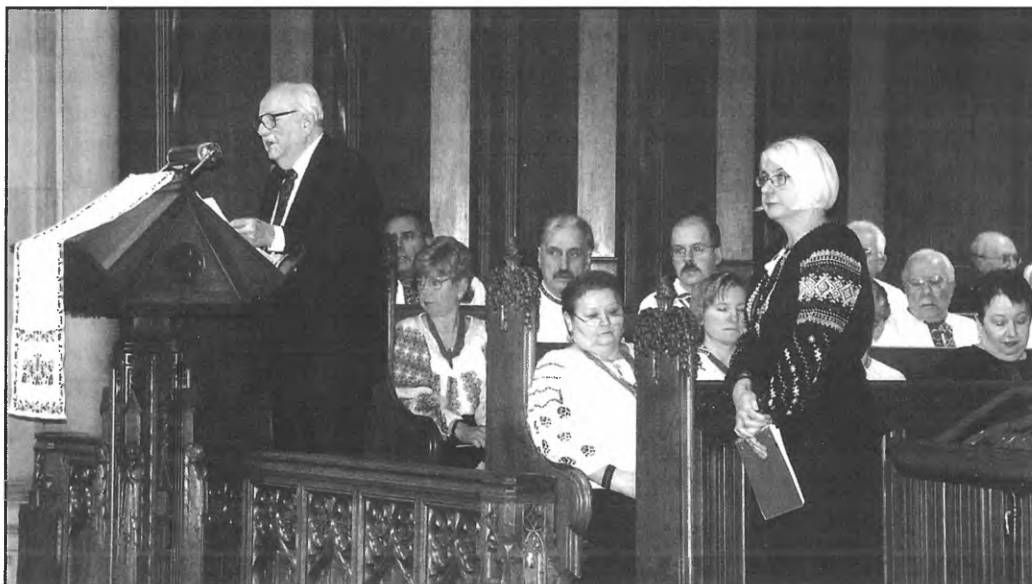
members and went caroling house-to-house. Members celebrated the 80th anniversary of UNWLA (and 15th for the branch) with a festive banquet “Vyshyvani Vechernytsi.” In attendance was our president, Iryna Kurowyckyj, and on the following day, the branch held a “meet the UNWLA President” meeting. Branch president I. Holowaty and branch members O. Horbachevsky and N. Lechman participated in an international meeting of UNIFEM (United Nations Development Fund for Women), which was held in Sarasota.

Washington (Branch 78) held a Children’s Masquerade, which was very well attended, and participated in a community meeting with Yulia Tymoshenko in the spring of 2007. In April, the branch sponsored a Women’s Art Exhibit at the Field School in Washington, DC. San Jose (Branch 107) hosted a very successful Christmas dinner serving traditional food with over 120 attendees. Children recited poems, and UNLWA members sang carols. Los Angeles (Branch 111) donated books to the Los Angeles Central Library in order to start a Ukrainian Section. Members assumed the responsibility of helping a newly arrived family from Ukraine who found themselves in a critical state. At a Mother’s Day concert, the branch bought and distributed flowers to all the Mothers in the audience. Houston (Branch 118) held a meeting/social in a newly opened cafe bar owned by a Ukrainian woman, thus supporting her new enterprise. St. Petersburg (Branch 124) has decorated a Christmas tree in a Ukrainian style at the Lakeland Library for the past several years. The branch also participates in an annual international festival with a Ukrainian buffet.

Happy New Year!

Branch 27 Pittsburgh Commemorates 75th Anniversary of Famine-Genocide

MC Michael Komichak, Pittsburgh Ukrainian Famine Committee Chair Marika Zaliszczuk, and program participants at Heinz Chapel, University of Pittsburgh

On November 11, 2007, approximately 300 people gathered at the Heinz Chapel at the University of Pittsburgh to commemorate the Ukrainian Famine of 1932-1933. The program, organized by the Pittsburgh Ukrainian Famine Committee, opened with a solemn procession of flagbearing young men, children, and members of the clergy. A panakhyda (memorial service) was celebrated by the Very Rev. Msgr. George Appleyard of the Ukrainian Catholic Church and the Very Rev. Protopresbyter George Hnatko of the Ukrainian Orthodox Church, assisted by other clergy from both churches. Responses were sung by the St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church Choir, under the direction of Stephen Zinski.

Welcoming remarks were offered by Marika Zaliszczuk, president of UNWLA Branch 27 and chair of the Pittsburgh Ukrainian Famine Committee, which consisted of the following organizations and institutions: Soyuz Ukrainok Pittsburgh Branch 27, the Ukrainian Technological Society, the League of Ukrainian Catholics, the Ukrainian Orthodox League, the Slavic Baptist Church, the Ukrainian Radio Program, Ukrainian Selfreliance of W. PA FCU, Poltava Ukrainian Dance Company, Kyiv Ukrainian Dance Ensemble, and Ridna Shkola

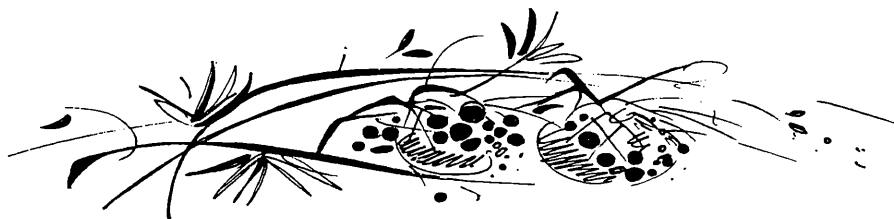
of Pittsburgh.

Master of Ceremonies Michael Komichak, who has hosted Pittsburgh's Ukrainian Radio program for over 57 years, introduced the keynote speaker for the event, Professor Emeritus George Kulchytsky, who spoke on the theme of "Soviet Genocide Against the Ukrainian Nation." As Dr. Kulchytsky concluded his presentation, six survivors of the Holodomor, who currently live in the Pittsburgh area and had attended the commemoration, were recognized and honored.

The Ukrainian Cultural Trust Choir under the direction of Mrs. Dorothy Waslo and the Slavic Baptist Church of Pittsburgh Choir under the direction of Dr. Stephen Benham sang a number of solemn hymns. Kateryna Dowbenko, a member of Branch 27 and a Famine survivor, recited "Crime and Punishment," a poem by Dr. Wasyl Jaszczun. Rev. Vladimir Ivashchenko, pastor of the Slavic Baptist Church offered a closing prayer. Because the event commemorating the Ukrainian Famine fell on Veterans Day, those attending sang "God Bless America" to acknowledge and honor America's veterans. Exiting the church in a formal recessional, attendees sang Bozhe Velykiy Yedyniy (Great and Only God).

Program committee chair Marika Zaliszczuk noted that the commemoration was “truly ecumenical . . . a very uplifting and emotional event that brought the community together.” The event, she added, was made possible by the cooperative

endeavors of numerous dedicated individuals. Among them were those who participated behind the scenes, such as Michael Jula, who created the altar design; and Dr. Roxanna Korchynsky, who created the program booklet.

MRSA A 21st Century Epidemic

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Recent headlines have been full of stories describing outbreaks of infections that are resistant to antibiotics. These infections involve a bacteria labeled as methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*, more commonly known as MRSA.

Staphylococcus aureus bacteria normally live on the skin surface and in the nose. These bacteria rarely pose any danger to our health, but a disruption or dysfunction of host defense barriers, allows this organism to spread invasively. The nature of this invasive spreading may be a primary pathologic process (a direct invasion of the skin) or a secondary process that complicates preexisting lesions.

For many decades, such infections, commonly referred to in medicine as staph infections, were easily treated and controlled with one of the penicillin-like antibiotics, such as methicillin. Today, however, the rise of bacteria that are resistant to methicillin and most antibiotics, poses a significant threat. Because MRSA bacteria are no longer killed by current antibiotics, they can literally eat the skin, invade the bloodstream, and attack vital organs. Unchecked, MRSA leads to death.

Most early MRSA infections were confined to hospitalized patients who had been through many invasive procedures. More recently, however, healthy young individuals without any hospital exposure have developed this dreaded infection. This includes, in particular, adolescents with weakened immune systems or members of a sports team where participants are in close contact with each other. MRSA can be spread from one person to

another by contact with a wound or equipment/towel contaminated with the infection. MRSA is not an air-borne infection except in cases where someone has MRSA pneumonia and is actively coughing.

Symptoms depend on the location of the infection. Most infections are skin-centered and are manifested as an abscess, a boil, or cellulitis. The infection may also be nasal, respiratory, or in the urinary tract.

Diagnosis requires a laboratory evaluation. A sample is taken from the presumed infected site and subsequently cultured. It takes several days to obtain results. Treatment depends on the severity of the infection, the location of infection, and the extent of the infection. Some individuals require hospitalization and are placed in isolation. Intravenous antibiotics are used along with possible drainage or local wound care. The choice of antibiotics may be limited because of bacterial resistance; in some cases, no antibiotic choices exist, and such cases are generally fatal.

Because this is a new epidemic, we do not yet know everything about its nor everything we need to know about fighting it. But simple precautions that are easy to follow and are a first line of defense against infection can and should be taken. Hand washing is paramount. Using disinfectants on possibly contaminated surfaces is also helpful. Commercial products found in drug stores and supermarkets are perfectly adequate and recommended for this purpose. Keep all open wounds or cuts covered to prevent infections and never share towels or razors. Do not use antibiotics indiscriminately. Remember that viral infections do not require or respond to antibiotics and avoid “left-over” antibiotic medications for viral diseases. Above all, never use medications prescribed for someone else.

Detroit's Branch 115: *Fall Fun and a Focus on the Future*

by Elizabeth Kuczer

From left: Lesia Bolde, Gloria Pryjma, Elizabeth Kuczer, Marta Polack, Ann Buhay, Nick Buhay, Diane Zurkiwskyj, Genny Mursjkyj, Christine Dzul, Leanna Bolde, Helen Derkacz Turner, Marta Kunynskyj, Lesia Fedorak, Vera Fedorak, Christina Zachar, Olya Yalovenko, Halyna Yalovenko

Although summer was still very much in the air in the Detroit area on Saturday, October 20, 2007, Branch 115 was celebrating the autumn season with a *Cider & Donuts Fall Fest* for elderly residents of the Ukrainian Village Apartments complex in Warren, Michigan.

This Branch 115 activity was arranged by Co-president Helen Derkacz Turner and Social Welfare Chair Marta Polack, in joint sponsorship with the Ukrainian Village. As the Assistant Manager of the Village, Helen felt this would be a wonderful opportunity to showcase our community spirit to its residents. Since Branch 115 had taken a group photo for the 2008 Convention Souvenir Book just prior to the Fall Fest, all branch members were dressed in their embroidered blouses for this event. Joining the Soyuzianky were children and grandchildren of Detroit Region's UNWLA members, including youngsters from a local Plast group who were ready and eager to serve our guests a sweet afternoon snack. Entertainment was provided by the operatic voice of soprano Olya Yalovenko, accompanied on the piano by her mother, Halyna. Olya has recently returned to Michigan

from Ukraine, where she recorded her first music CD.

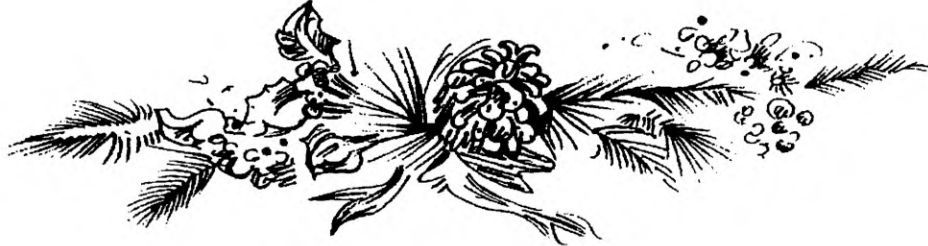
The Fall Fest is a new program that Branch 115 will most likely add as an annual tradition to an already prolific and varied schedule. Under the direction of its current co-presidents—Helen Derkacz Turner and Diane Zurkiwskyj, who are not only a great team but our very own “sister act”—members have planned and participated in the following annual fundraisers: a pysanka workshop for children and numerous bake sales (including a Christmas cookie sale). Our branch also plans to publish a cookbook in the near future.

Recent Branch 115 social activities have included an enjoyable do-it-yourself pottery studio and a theatre outing to see the musical *Respect*. A visit to the newly renovated Detroit Institute of Arts is eagerly anticipated. However, this and similar events are currently overshadowed by a more pressing activity: working with our sister branches to ensure that the UNWLA Convention, which will be hosted by Detroit Regional Council in May 2008, is a memorable experience for all Soyuzianky, guests, and friends of our organization.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

РІЗДВЯНЕ ВІТАННЯ В УКРАЇНУ, ВИГОЛОШЕНЕ ГОЛОВОЮ СУА ІРИНОЮ КУРОВИЦЬКОЮ.

Перш за все, шановна пані Аню Дідик, бажаю Вам і Вашій родині та всім працівникам „Голосу Америки” веселих свят Різдва Христового та щасливого Нового Року.

Дякую, що впродовж довгих років Ви зверталися до мене, як голови Союзу Українок Америки, переказувати побажання в Україну.

Вітаю від імени Союзу Українок Америки у цей радісний святковий час ієрархів Української Католицької церкви, Української Православної Церкви, Київського

Патріярхату, Української Автокефальної Православної Церкви та всіх інших віровизнань, які діють для добра Української Держави.

Вітаю Достойного Президента України Віктора Ющенка з дружиною та цілою родиною.

Бажаю достойному пану Президентові здоров'я, витривалости, злагоди та ясного бачення у провадженні Української Держави.

Вітаю новообраного Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко та бажаю успіхів.

Хай Всевишній просвітить шлях всім провідникам Українського Уряду, які є патріотами своєї Держави України та діють для добра свого народу.

Вітаю український народ,

голову Української Всесвітньої Координаційної Ради Дмитра Павличка, голову Союзу Українок, депутата Верховної Ради України Лілю Григорович,

Почесну голову Союзу Українок України Атену Пашко,

голову Національної Ради жінок України Ірину Голубєву,

всі жіночі організації та їхнє членство.

Нехай у Новому Році Всевишній благословить український народ миром, єдністю та добробутом.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Дорогі читачі!

На 22 січня припадає 90-та річниця 4-го Універсалу, основним змістом якого є одне речення: „Віднині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу”. Саме це речення в 4-му Універсалі було завершенням розвитку української політичної думки.

Перший Універсал Української Центральної Ради проголошено 10 червня 1917 р. Сказано в тому історичному документі таке: „Хай буде Україна вільною. Не відділяючись від Росії, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям”. Другий Універсал появился 16

липня 1917 р. У ньому підкреслюється державний зв'язок України з Росією. 7 листопада 1917 р. Україна проголошує Третій Універсал, у якому заявляє, що „віднині Україна стає Українською Народною Республікою“, проте й далі запевняє, що „не одділяється від Республіки Російської і зберігає її єдність”. У Четвертому Універсалі говориться тільки про прагнення “згоди і приязні” з усіма сусідами України, але стверджується незалежність від будь-якої іншої країни. Цим актом закінчено усі питання української політичної думки.

Згідно зі статтею Івана Кедрина, головного редактора щоденника „Свобода“ того часу, в статті “60-річчя самовизначення України“ Альманах Народного Союзу 1978 р. пише наступне: „Деякі історики твердили, що не використано ентузіям ширших верств України, але той ентузіязм був лише солом'яним вогнем, не опирався на національно-державницьку свідомість. Дійсно не було кому будувати державу ані на низинах, ані на вершинах”.

Так само, як тоді історики писали про невикористаний ентузіязм народу, сьогодні можна потвердити, що історія повторюється, бо знов не використано ентузіязм народу, який дала Помаранчева Революція. Як поглянути сьогодні на події у Верховній Раді, то побачимо, що надалі нема настільки патріотичного населення в Україні, яке могло б тому протистояти. Сьогодні бачимо, що Сталін мав далекосяжні наміри, коли нищив український народ Голодомором, а села і міста заселявав російським людом, які досі служать російським інтересам.

Інформації з “Енциклопедії українознавства” та “Альманаху Українського Народного Союзу” 1978 р.

У 2008 році виповнюється 75-ліття геноциду українського народу, який був створений сталінським режимом. Кожен із нас повинен взяти собі за завдання зробити бодай одну річ у цьому році, присвячуючи її загиблیم із голоду. А саме – інформувати свій уряд, конгресменів, сенаторів, довести до відома про цю трагедію в американських школах. У рядах США є багато педагогів, тож треба використати досвід виховної референтки США Христі Швед та вільної членки Віри Бей, які створили підручник про цю трагедію для початкових американських шкіл штату Пенсильвенії. Цей підручник видав УККА, а шкільна система у штаті Пенсильвенії його прийняла. Ці членки США радо допоможуть поширити матеріали на усі штати Америки.

Я вже згадувала, що у штаті Нью-Йорку на кінцевих іспитах є теми “Голодомор” і “Голокост”, однак учні українського походження не завжди добре підготовлені, щоб за них братися. Коли не побільшає студентів, зацікавлених темою Голодомору, то ця тема просто зникне з іспиту. Тож закликаю батьків, які мешкають у штаті Нью-Йорку, допомогти своїм дітям добре ознайомитися з цією подією, щоб вони могли вибрати цю тему на іспитах.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

49-й ВІДДІЛ США ім. Ольги БАСАРАБ, Боффало, Н.-Й.

Збори 49-го Відділу ім. Ольги Басараб відбулися 25 жовтня 2007 р.

Відділ має 19 членок, присутніх було 12.

Голова Округи Марта Стасюк переслала вітання та побажання далі успішно працювати для добра організації. Головою президії вибрали Оксану Салдит, секретарювала Анна Заньків.

Збори заслухали звіти сучасної Управи та одногосно схвалили їх. Номінаційна комісія – Ліда Стасюк, Анна Яцишин і Анна Мельник – запропонували нову Управу Відділу, яку збори одногосно схвалили.

Управа Відділу на 2008 р.: голова Відділу – Анна Поліщук, заступниці – Ліда Стасюк і Оксана Салдит, секретарка – Марія Маланяк, скарбник – Богуслава Лонг.

Референтки: стипендійної акції – Оксана Салдит, зв'язків – Анна Заньків, імпрезова – Ліда Стасюк, архівар – Анна Поліщук, господарські – Марія Дранка, Єва Ковтало, Василина Осташук, Анна Мельник, вільна членка – Ярослава Дергак.

Контрольна комісія: Анна Мельник, Ореста Перейма, Анна Яцишин.

Попередня голова Відділу Уляна Лоза подякувала членкам за щире співпрацю під час її головування упродовж 13 років.

Нововибрана голова Анна Поліщук подякувала за довір'я і просила про дальшу співпрацю

Щиро дякуємо шановним редакторам за їхню працю, і з нагоди свят бажаємо міцного здоров'я і всього добра!

За Відділ – Уляна Лоза.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

НЬЮ-ЙОРКСЬКА ОКРУГА – ОБМІН ДУМКАМИ ТА ДОСВІДОМ

2 грудня 2007 року відбулась чергова конференція референтури Нью-Йоркської округи СУА, в роботі якої взяли участь голова Управи Ірина Куровицька, заступниця голови для справ організаційних Марта Данилюк та референтка Суспільної опіки Дарія Дроздовська, а також були запрошені голови та референтки відділів.

Одразу треба сказати, що конференція проходила жваво та плідно.

Першою взяла слово Марта Данилюк, яка дала якісні рекомендації для виконання завдань організаційної референтури. Вона особливо просила звернути увагу на залучення нових членок і роботу з дітьми, нагадавши, що в резолюції XXVII Конвенції СУА записано, що потрібно збільшити кількість „Світличок” у зв’язку з проблемами молодих українських родин.

До цієї теми долучилася Леся Барабаш, яка зробила аналіз вибуття старших членок і вступу нових. Картина невтішна. Щороку кількість членок, що відходять, більша за ту, що вступають. Також Л. Барабаш запропонувала зробити фотомонтаж нашої роботи.

Дарія Дроздовська гарно проаналізувала всі акції СУА, що проводяться референтурою Суспільної опіки. Вона підкреслила, що потрібно досліджувати можливості отримання пожертв, які щороку зменшуються, адже СУА надає матеріальну допомогу старшим людям, дітям-сиротам та жертвам Чорнобиля в Україні. Д. Дроздовська запропонувала сконцентрувати увагу на роботі з обіжниками, які повинні стати поштовхом до праці.

Голова 64-го відділу Ярослава Геруляк інформувала присутніх про статтю в журналі „New Art”, в якій іде мова про неймовірне розбазарювання історичних цінностей в Україні.

Виховна референтка округи Наталя Турчак запропонувала всім присутнім продумати нові стилі роботи, які б допомогли зацікавити роботою СУА новоприбулих жінок.

Музейна референтка Ярослава Лучечко підкреслила, що 51 відсоток членів Управи нашого Музею – членки СУА, і розповіла про

Учасниці конференції. Перший ряд, ліворуч: Я. Герльовська, Н. Савчак. І. Куровицька. Другий ряд, ліворуч: Н. Дума, Н. Турчак, С. Махно, Я. Геруляк, І. Стецьків, В. Медін, Я. Лучечко, О. Барабаш.

роботу, яка ведеться в Музеї з підготовки до Різдвяного базару.

Культурно-освітня референтка Світлана Махно розповіла про проведені культурно-масові заходи в житті Округи і висловила побажання пресовим референткам докладніше висвітлювати їхню роботу.

На закінчення виступила Ірина Куровицька, яка зробила аналіз виступів і відповіла на запитання. Вона звернула увагу присутніх на відповідальність кожного стосовно проведення XXVIII Конвенції СУА та випуску конвенційної книжки. Голова СУА закликала також усіх присутніх більше інформувати американське суспільство про Голодомор, розповсюджувати матеріали і літературу про це, вести роз’яснювальну роботу.

І нарешті дозволю собі висловити свою думку стосовно питань, розглянутих на нашому засіданні. Вважаю, що в журналі „Наше Життя” треба відкрити рубрику під назвою „Пропозиції і побажання стосовно покращення нашої роботи”, а також підготувати і опублікувати в газеті „Міст” інформацію про історію і роботу СУА, яка б дозволила популяризувати діяльність Союзу Українок Америки серед новоприбулих.

*Валентина Медін, пресова референтка
Округної Управи Округи Нью-Йорк.*

ПОЛУДЕНОК 89-го ВІДДІЛУ СУА у КЕРГОНКСОНІ, Н.Й.

*Ліворуч: Л. Більовицук, Л. Савеська, М. Полянська,
Р. Головка, О. Савчук.*

Відзначаючи 40-ліття Стипендійної акції СУА, голова Відділу Льоля Савеська відкрила імпрезу і привітала всіх присутніх, а особливо гостей з Нью-Джерзі, референтку стипендій Головної Управи СУА Марію Полянську і попередню референтку Любу Більовицук. Імпрезова референтка Розалія Головка прочитала молитву СУА, після якої відбувся полуденок.

Після полуденка Р. Головка поінформувала присутніх, що цього року СУА обходить 40-й ювілей Стипендійної акції СУА, згадала про довголітню працю Марії Полянської в різних ділянках СУА і попросила її до слова.

М. Полянська представила гарно опрацьовану історію та підкреслила багатогранну діяльність Стипендійної акції СУА. Вона подякувала всім спонсорам, жертводавцям і стипендійним референткам 89-го Відділу та прочитала імена спонзорів нашої околиці. Присутні мали нагоду оглянути виставку цікавих документів, багато фотографій студентів з різних країн світу, де Стипендійна акція СУА має можливість надавати допомогу.

Виставку привезли М. Полянська і Л. Більовицук.

Стипендійна референтка 89-го Відділу Оля Савчук подякувала нашої гості за цікаві інформації про працю Стипендійної акції, а імпрезова референтка вручила їй букет із чотирьох троянд – як символ чотирьох декад праці Стипендійної акції СУА – та побажала якнайкращих успіхів у дальшій праці.

Після того відбулася лотерія. Членки нашого Відділу наполегливо працювали, щоб відзначення було успішним.

Розалія Головка, імпрезова референтка.

ХРОНІКА 89-го ВІДДІЛУ СУА ім. Лесі УКРАЇНКИ (за 2006 р.)

Голова Відділу Льоля Савеська. Відділ має 25 членок, відбули 2 засідання Управи і 9 ширших сходин. Виконує зобов'язання до Головної Управи і Округи, має стовідсоткову передплату журналу „Наше Життя”, є членом Українського Музею в Нью-Йорку. 15 членок вплатили свої вкладки, Відділ на У.М. склав 100 дол. Відвідали Музей під час виставки про Чорнобиль, їздили разом до Нью-Йорку на поминальну Панахиду в пам'ять жертв Голодомору в Україні. Відділ утримує одного стипендіята, окремі особи також утримують 5 стипендіятів через Відділ.

Членки нашого Відділу – активні в українській громаді, беруть участь у хорі „Золотий гомін”, маємо ансамбль „Мальви”, який виступає разом із „Золотим гомоном” на всіх громадських заходах. Щоб здобути фонди, 4 червня зорганізували полуденок „На весело”. 13 серпня приготували полуденок на День союзнянки для Округи Нью-Йорку. На День матері виготовляємо китички квітів, продаємо вживаний одяг.

Референтка Суспільної опіки відвідує хворих у лікарнях і в домах, з нагоди свят вітає (посилає поштові листівки), телефонує до них та допомагає у різних потребах.

Культурно-освітня референтка виголосила цікаві реферати: про Лесю Українку, Тараса Шевченка, Миколу Лисенка, Голодомор та інші.

Виховна референтка нашого Відділу є директором школи українознавства. Діти вивчають українську мову, пісні, танці, влаштовують свято Миколая. У березні співають разом із хором „Золотий гомін” у день вшанування Тараса Шевченка. Святували День матері та закінчення шкільного року.

Господарські референтки готують перекуски на кожних сходинах та обіди при різних святах і заходах.

На загальних зборах у грудні Управа і членки Відділу постановили скласти: на працю суспільної опіки – 200 дол., для допомоги „Бабусям” – 100 дол., для Українського Музею в Нью-Йорку – 100 дол., на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” – 200 дол. Разом 600 дол.

Скарбник Відділу Агнес Хоманчук дбає, щоб усе було вчасно заплачено, і ми її за це надзвичайно вдячні.

Михайлина Баран, пресова референтка Відділу.

ВИСТАВКА КАРТИН ІРИНИ ГОМОТЮК-ЗЕЛИК

11 листопада 2007 р. в Нью-Йорку відбулась важлива для нашої громади подія – відкриття Мистецької галерії Союзу Українок Америки. Рівночасно першою імпрезою в цьому приміщенні стала виставка картин Ірини Гомотюк-Зелик, яка хоч і добре відома своїм картинами у США, в Нью-Йорку, виставлялась вже дуже давно.

На відкриття виставки і галерії, влаштуванням яких клопотався 83-й Відділ США, зібралось багато людей – членів і приятелів США та любителів мистецтва І. Зелик. Імпрезу відкрила голова 83-го Відділу, редактор журналу „Наше Життя” Ірена Чабан, а про значення цього приміщення для громади Нью-Йорка та про різні можливості його використання говорила голова США Ірина Куровицька. Мистецько-музейна референтка 83-го Відділу Галина Пітель захоплено говорила про чар і красу картин І. Зелик та вручила їй від 83-го Відділу США кошик квітів.

Справді, картини (а було їх п'ятдесят), вражали красою кольорів – гірські потоки, калина, мальви. Все це нагадувало, який гарний світ! Мисткиня Ярослава Геруляк, голова 64-го Відділу США, розказала про І. Гомотюк-Зелик та її картини, про те, що вони близькі для нас і тематикою (квіти, краєвиди), і стилем, а згадуючи вчителя І. Зелик – маестра Михайла Мороза, – цікаво схарактеризувала їхні стилі так: „Коли М. Мороз своїми картинами молиться голосно, то І. Зелик молиться інтимно, пошепки...”

Ліворуч: І. Зелик, Я. Зелик, І. Куровицька.

Ірина Гомотюк-Зелик розвинула свій талант, проявлений ще в дитинстві, студіюючи мистецтво в університеті Конектікат та відвідуючи практичні студії у маестра Михайла Мороза – учня славного Олекси Новаківського. Малює олійними фарбами. В неї питомий її стиль, чудовий кольорит, випрацьована техніка, пливкість форм. Рецензенти пишуть, що її картини „нагадують палітру тональностей делікатно випрацьованих полотен Моне і Сіслея” (проф. Даньїель Калябрезе). Або так: „...кольори полотен збігаються з імпресіонізмом Кльода Моне” (проф. Альфредо Мартінез).

Мисткиня чимало подорожувала по Європі, захоплювалась культурною спадщиною Атен, Флоренції, Рима, Мадрида, Парижа, тому й тематика її картин багата, різноманітна – квіти, морські та гірські краєвиди (багато малювала в

ДІЯЛЬНІСТЬ 17-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ у МАЯМІ

Минув 2007 рік. А з ним разом незвично гаряче флоридське літо. Багато місцевих українців відвідали Україну або відпочивали на Півночі. Частина тих, які залишилися вдома активно підтримували тонус організованого громадського життя маямського регіону.

Підсумовуючи зроблене, повернуся до найрезультативніших заходів.

7 жовтня відбулося обжинкове свято „Образу хліба вклонімося” з урахуванням давнього українського звичаю вшанування хліба. Усе прекрасне на землі бере початок із колоска, дивовижна історія хліба, багата на різноманітні обряди та традиції, шлях хліба до стола, назва першого снопа і назва останнього. Чим пахне життя? Ці прості істини віддзеркалювала програма свята.

Ведучі програми – обжинкові князь та княгиня Уляна Данилів та Ігор Яремкевич – донесли до присутніх притаманні цим обрядам народні вислови. Хліб був мірилом життя, культури і будь-який звичай не обходився без хліба. Цікаву вікторину „Звідки походить слово хліб?” провели Наталя Шаршаневич і Руслан Табачинський. „Зернятко” – Денис Яремкевич – віншував гостям свята житом і пшеницею на щастя, на здоров’я, на многії літа. Поезії, присвячені цій тематиці, читали Оріся Гром’як, Юрій Сірко, Олександр Вештебей, Ірена Вірстюк, Юля Яремкевич.

Декорацію сцени, що ніби запрошувала до

давньої української хати, в якій центральне місце займала піч, виконала малярка Людмила Демченко. Смачними українськими стравами частувала гостей господарська референтка Відділу Бронислава Ковалевич.

Піснею прославляли хліб, тішилися урожаєм. Пісні „Світлиця”, „Пшеничне перевесло”, „Мій рідний край” виконав Богдан Гальчак; „Україно моя чарівна”, „Ой любистку, мій любку”, „Ой, вийду я на вулицю” – Оксана П’ясецька, під акомпанієнт Володимира Данішевського, в’язанку українських пісень заспівала Алла Копп.

Кажуть в народі „Жіноча дорога – від печі до порога”. А яка ця дорога? Окрасою свята були короваї. Скільки вміння і теплоти вклали членки Відділу, випікаючи короваї – Оксана П’ясецька, Соня Говірко, Оріся Гром’як. Солодке печиво подарували Геня Маланюк та Руслана Одинак.

Священик мгр. Мартін Конован після благословення сказав, що тільки з почуття любови во ім’я добра на землі починаються і завершуються подібні діїства. Богдан Гальчак піснею „Кохайте жінку” бажав кожній з нас зазнати в житті щастя і діставати квіти.

Голова Відділу – організатор свята і автор програми Ірина Дзюбинська на завершення заходу підкреслила важливість праці членок Союзу Українок Америки у напрямі збереження українства.

Гантері), натюрморти та антична архітектура. Кілька років літніми місяцями працювала в музеї Українського Католицького Університету, стіни якого прикрашають і її олійні полотна.

І. Гомотюк-Зелик брала участь у численних збірних виставках у США та Канаді, а індивідуальні виставки мала в кількох університетах стейту Коннектікат та інших американських університетах, у Менор Каледжі (Факс Чейс), у багатьох українських установах Нью-Гейвена, Нью-Йорка, Чікаго та на Союзівці.

І. Зелик сердечно подякувала всім, що трудилися при влаштуванні виставки та прикрасили її своїми теплими словами й музикою. Згадала, що колись у Нью-Йорку існувало ОМУА (Об’єднання Мистців Українців в Америці), яке давало мистцям підтримку і форум для виступів. У

ньому було багато великих талантів, прекрасних мистців, але їх вже між нами немає... Вдячна, що за це беруться Відділи СУА.

Лаврентія Туркевич при акомпанієнті бандури виконала ряд народних пісень, подаючи, що дуже важливо, місцевість їхнього запису. Композитор і піаніст Володимир Ткаченко під впливом виставлених картин скомпонував музичний етюд, який виконав разом із деякими іншими своїми творами.

Культурне життя української громади Метрополітального Нью-Йорка збагатилось ще однією вартісною виставкою та створенням галерії, де напевно відбуватимуться цікаві мистецько-культурні заходи.

О. Юзенів.

Учасники свята „Образу хліба вклонімося”.

Ми засіваємо українські традиції і пісню рідною мовою поміж наших людей на іншому континенті з вірою, що ці зерна праці падають у благодатний ґрунт, тож у нового покоління проросте любов до рідного слова і рідної Землі.

Різноманітність напрямів праці СУА дають можливість виявляти поруч чудовий світ мистецтва талановитих українських жінок.

29 квітня ц. р. ми познайомилися з творчим доробком мисткині, членки нашого Відділу Тамари Гурин, талант якої розквітнув у мистецтві вишивання, мережання, герданів та прикрашання сучасного одягу. У творах Тамари Гурин втілено особливості народного одягу з різних етнографічних регіонів України – Полтавщини, Наддніпрянщини, Полісся, Гуцульщини.

Продемонстровані моделі фольклорних орнаментів в одязі – цікаві комплекти вбрання за взірцями традиційної народної носі. Комплекти верхнього одягу надзвичайно оригінальні. Різні характери орнаменту, вишивання бісером, витинання, є навіть закінчення твору з назвою „Чумацька дуда”. Стилї гармонійно поєднуються. Домінують натуральні тканини. Ми побачили давнього походження обгортки поряд із сучасними вечірніми сукнями. Окремо ці моделі доповнюються жіночими прикрасами – також роботами Тамари Гурин.

Свято прикрашали квіти, музика і Українки. Мовби світліший став день, коли вийшли моделювати вбрання Тамари Гурин, – як писала Антоніна Листопад:

*Українонько, мавко, наядо!
Чорнобривонько, рудо, трояндо!
Зацвітай і на битій соші!*

А ними були Наталя Шаршаневич, Софія Волбин, Вікторія Лейзор, Уляна Данилів, Надя Климчук, Людмила Демченко, Керин Віяк, Ганя Максимович, Люба Гуертас, Олександр Вештебей, Ричард Васькевич.

Цього дня захопив нас також багатокольоровий світ мистецтва батику Людмили Демченко-Петерсон. Її праці з народною тематикою просто оживали соняшними мотивами Фльоріди.

Музика і мистецтво – Ірена Ракуш завжди вражає декляматорським талантом, а тріо Ганя, Керин і Дана Максимовичі мовби завершували піднесений настрій учасників і гостей.

Музичне оформлення свята виконали Мар'ян Одинак і Роман Гаврилів.

Організатор свята і ведуча програми голова Відділу Ірина Дзюбинська повернула присутніх до духовної культури наших предків.

17-й Відділ СУА в Маямі має певну історію діяльності членок Відділу, які своїми вчинками довели важливість збереження „українства” на чужому континенті, стаючи відомими постатями.

Ми повертаємося до спогадів і вивчаємо життєвий шлях голови СУА нашого Відділу, підпільниці, членки ОУН, товаришки Олени Теліги – Олімпіяди Подубинської (з допомогою її дочки Зоряни). 29 липня ми відзначили 30-у річницю з дня смерті Еви Сташків.

*Відзначення 30-ї річниці
дня смерті Єви Сташків.*

*Ліворуч: С. Волбин,
Л. Венгльовська,
І Ракуш,
Б. Ковалевич,
Н. Шаршаневич,
І. Дзюбинська.*

Єва Сташків була членом Католицької спільноти та активною союзницею 17-го Відділу СУА. Вона присвятила своє життя розбудові і розвитку школи українознавства у Маямі, нагороджувала учнів за відмінні успіхи. 1975 р. через Стипендійну акцію СУА спонсорувала навчання студенткам з Югославії і Бразилії. Допомогала Комітетові заснування Українського інституту в Гарвардському університеті, створила базу для збору 250-тисячного Фонду для видання книжок у вільній Україні.

У завіщанні Е. Сташків залишила 100 тисяч дол. для 17-го Відділу СУА на Стипендійний фонд молоді, яка вивчатиме українознавство. З цього фонду Відділ вислав кілька місцевих студентів на літні курси до Гарварда. За посередництвом Блаженнішого призначено стипендії двом богословам у Римі для завершення студій і докторату. Призначено допомогу д-рові

Зенонові Когутові, завдяки чому в Гарвардському університеті вийшла унікальна історична праця про добу Гетьманщини.

Для ширшої акції 17-й Відділ передав 100-тисячний Фонд Єви Сташків під адміністрацію Головної Управи СУА. З відсотків Фонду надається допомога багатьом студенткам-союзницям. Це все відбулося за одне життя жінки-українки, членки СУА, яка залишила незвичну пам'ять свого імені, як найважливішого засобу збереження нашої ідентичності.

Програму підготувала Ірена Ракуш.

Девіз І. Огієнка „Бережіть свою віру, звичаї, свою мову, і тим збережете національну істоту свою...” – був і є основою праці діяльності далековіддаленого 17-го Відділу СУА у Маямі.

*Ірина Дзюбинська, голова 17-го Відділу
СУА ім. Олени Теліги.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

92-й ВІДДІЛ СУА ім. Ольги БАСАРАБ, Менвіл, Нью Дж.

Загальні збори 92-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб відбулися 21 жовтня 2007 р.

Відділ має 14 членок, присутніх було 10.

Окружну Управу репрезентувала її голова Ольга Луків.

Зборами провадила Тетяна Рішко, секретарювала Оріся Вітрук.

Нова Управа: Тетяна Рішко – голова Відділу, Тетяна Шимків – заступниця голови, Оріся Вітрук і Іванна Мжиглоцька – секретарки.

Референтки: культурно-освітні – Дарія Самотулка і Маруся Головінська-Чен, суспільної опіки – Стефанія Ландвїйт, імпрезові – Марія Вовк, Світлана Карпій, Леся Патрило.

Контрольна комісія: Леся Моравська, Олена Рохман, Марія Стрижак.

*Дарія Самотулка, культурно-освітня
референтка Відділу.*

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

СТЕФАНІЯ САВЧУК

18 серпня після довгої і важкої недуги відійшла у вічність бл. п. Стефанія Савчук (з дому Мручкевич), мати д-ра Ігора Савчука, сестра Лідії Черник та Володимира, який відійшов у вічність.

Народилася Стефанія 28 лютого 1925 р. у м. Старі Броди на Україні. У Бродях вчилася в жіночій гімназії, провадила дитячий садочок та мріяла стати вчителькою, любила дітей.

1943 р. вийшла заміж за Стефана Савчука та, переживши лихоліття Другої світової війни, подружжя поселилося у Нью-Йорку, де й народився син Ігор. Важким ударом для Стефанії був відхід у вічність чоловіка Стефана у 1992 р., з яким вона прожила 49 років. Після розлуки з чоловіком її життям став Ігор з родиною, зокрема, онуки Александер, Маркіян і Ляра, якими вона гордилася та безмежно любила до останніх днів.

Стефанія була лагідної вдачі, глибоко віруюча. Спокійно сприйняла свою хворобу, яка не дозволила їй ходити без сторонньої допомоги. Ніколи не забувала своїх рідних у Старих Бродях, допомагала їм фінансово, допомогла побудувати там церкву св. Теклі. У день її похорону два священники відправляли похоронні Богослуження та разом з родиною молилися і згадували бл. п. Стефанію.

Від приїзду до Нью-Йорка Савчуки були активними парафіянами церкви св. Юра у Нью-Йорку, жертвовно підтримували школу при церкві, Пласт, СУА, Український Музей в Нью-Йорку, були членами Українського Народного

Союзу. Вшановуючи пам'ять свого чоловіка, Стефанія закупила приміщення для крамнички У.М. у Нью-Йорку.

Стефанія була співзасновницею 83-го Відділу СУА в Нью-Йорку, активною його членкою та господарською референткою упродовж 25 років.

Дуже любила організовувати вечірки, фестивалі, брала участь у всіх заходах не тільки свого Відділу, але й з нагоди різних святкувань

Окружної Управи Округу Нью-Йорка. Не зважаючи на те, що хвороба перекреслила її активність, Стефанія цікавилася діяльністю Відділу та інших відділів.

Кожного місяця нетерпеливо чекала з пошти журналу „Наше Життя”, перечитувала його декілька разів. Для неї цей журнал став зв'язком з організацією.

У похоронному заведенні о. Лаврентій Лавринюк ЧСВВ відправив похоронні Богослуження. Зі смутком прощалися зі Стефанією родина, друзі, знайомі, щиро сумували членки 83-го Відділу СУА. Від Управи і членок Відділу Лідія Андрусинин проголосила прощальне слово, а Марійка Шуст – від Управи Українського Музею в Нью-Йорку.

Похоронні відправи у церкві св. Юра та на цвинтарі св. Андрія Первозванного у Савд Бамбруку, Н. Дж., відправив о. Маріо Дацишин ЧСВВ. Там спочила покійна біля свого чоловіка.

Зі смутком відправили Стефанію родина, знайомі, друзі та онуки. Восьмилітня Юліяна Черник написала зворушливого листа своїй теті, – його вклали в домовину. „Дорога тето Стефо! Я за тобою тужуся, я дуже сумна, що ти померла і також дуже щаслива, що ти там можеш ходити і є з родиною. Всі є дуже сумні, дуже тебе люблю і буду любити. Цьомаю, Юліянка Черник”.

У світлу пам'ять бл. п. Стефанії Савчук родина склала **300 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

НЕОНІЛЯ БІЛЬЧИНСЬКА

9 вересня 2007 р. з волі Всевишнього після короткої, але важкої недуги, відійшла від нас Ніна Більчинська, довголітня членка 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку.

Народилася Ніна 29 грудня 1915 р. в містечку Сколе на Бойківщині в патріотичній родині Корчинських. З молодих років брала активну участь у Пласті разом зі своїм старшим братом Зенком.

В Америці, куди доля закинула Ніну після Другої світової війни, була активною членкою 64-го Відділу СУА і жертвовною парафіянкою церкви св. Юра. Важко пережила трагічну смерть єдиного 13-річного сина Ромчика. З цією душевною травмою не розлучалася до смерті.

Маючи погідну вдачу, завжди була серед людей і жила для них і Бога. Отримала вдячну грамоту від Комітету будови собору Зарваницької Божої Матері в Україні – за щедрий дар на прославу Пресвятої Богородиці. Як жертводавець діставала подяки від Української Католицької освітньої фундації. На кожних сходах членок 64-го відділу СУА Ніна завжди мала матеріал “на весело”, за що любили її союзьанки.

В останні роки життя опікувалася Ніною П. Галя з України, що ставилася до неї як до рідної матері й зігривала її самотність теплом свого щирого серця.

Під час панахиди від 64-го Відділу СУА виголосила слова про покійну Дарія Костів, підсумувавши довголітню працю Ніни для СУА.

Теплі слова вдячності св. п. Ніні Більчинській висловила Дарія Дроздовська за добре ставлення, щирість і підтримку новоприбулих жінок з України.

Світла пам'ять про Ніну Більчинську назавжди залишиться в наших серцях і молитвах. Нехай американська земля буде їй легкою.

Лідія Баб'юк, пресова реф. 64-го Відділу СУА.

МИРОСЛАВА СОЛУК

Погідного осіннього дня 19 жовтня 2007 р. попрощалися востаннє союзьанки і члени пласту з улюбленою Мирославою Солук.

Народилася Слава 7 жовтня 1912 р. у селі Тлумач на Станиславщині. Набожні родичі старалися дати дочці найкраще виховання. Вчили зразкової поведінки, любови до членів родини і особливо наказували допомагати слабшим. Ще змалку Слава мріяла бути вчителькою і після закінчення середньої школи почала навчання в Учительському семінарі Сестер Василіянок у Станиславові. По закінченні навчання працювала вчителькою у школі Сестер Василіянок.

1928 р. познайомилася з 21-літнім Тадеєм Солуком, заприятелювали, а 1938 року повінчалися у Станиславові. У подружжя народилися дві дочки.

1949 р. родина прибула до Америки і оселилася у Гартфорді. Слава старалася якнайкраще виховати своїх дочок, включилася у громадське життя, вступила до Пласту. Її національна суть формувалася у Пласті.

1966 р. була співзасновницею 93-го Відділу СУА у Гартфорді. Від початку заснування Відділу виконувала обов'язки не тільки як членка свого Відділу, а й брала участь в усіх організаційних планах і задумах. Її життєвий оптимізм допомагав перемагати усі несприятливі обставини та незвичайні ситуації у Відділі. Працювала з ентузіазмом для правдивих життєвих цінностей. Була погідної вдачі, товариська, виrozumіла й тактовна. Її розуміння суспільної праці й підпорядкування постановам Головної Управи СУА були прикладом і заохотою для членок. У Відділі уміла втримати гармонійну атмосферу, була терпеливою і виrozumілою для інших. Разом із тим була наскрізь сучасною

ТЕОФІЛІЯ МУЗИКА

Наша громада, а особливо членки 56-го Відділу СУА, з великим сумом сприйняли вістку, що наша посестра св. п. Теофілія Яримович-Музыка відійшла у вічність.

Народилася Теофілія 8 січня 1925 р. у місті Лопатин, що біля Радехова на Львівщині. Родина Василя і Марії Яримовичів мала 7 дочок і одного сина. Теофілія була четвертою дочкою.

Тут провела своє дитинство і отримала початкову освіту.

Военна хуртовина змусила Теофілію молодю дівчиною залишити рідні землі й завела її до Німеччини, опісля до Англії. Тут вона познайомилася і одружилася з молодим диригентом Андрієм Музикою. Згодом народився син Андрій. Родина прожила в Англії 19 років та залюбки знаходила час на активну працю у церкві й громаді, а особливо подружжя працювало з молоддю.

Теофілія пережила першу велику трагедію, несподівано втративши єдиного сина Богдана в юнацькому віці. Тільки глибока віра допомогла їй пережити це горе.

жінкою. Дбала про свій зовнішній вигляд.

Життєві обставини примусили Мирославу залишити Гартфорд і відійти від активу СУА. До останніх днів життя зберегла свою особистість. Перебуваючи в будинку для старших осіб постійно цікавилася життям громади.

Любов і пошана до Мирослави ніколи не переривалася, оскільки членки нашого Відділу постійно відвідували її.

Прощай, дорога Славо! Нехай надовго збережеться пам'ять про Тебе, а гостинна американська земля нехай буде Тобі легкою!

Володимира Теслюк.

1975 р. Музики прибули до США і замешкали у місті Волтон біля Бостона. І тут не встиглося радістю її життя – по кількох роках занедужав і помер її чоловік.

Згодом Теофілія Музыка переїхала до м. Норт Порту у Фльоріді, де активно працювала для добра парафії і громади.

Від заснування Відділу СУА була його активною членкою. Брала участь у праці організації, особливо цікавилася українським народним мистецтвом, сама майстерно і багато вишивала, заохочувала до цього молодь.

Для неї була характерна погідна вдача і бажання допомагати ближнім.

22 вересня 2007 р. після довгої і важкої недуги закінчилася її життєва мандрівка.

Нехай китиця квітів, яку ми склали біля її домовини, сплететься у вінок пам'яті про неї у серцях тих, хто мав нагоду знати Теофілію.

Вічна їй пам'ять!

Після похоронних відправ Почесна голова Відділу Марія Наваринська виголосила прощальне слово. Сестрі Євгенії Голуб, племінницям Олександрі Боярчук і Христині Голуб та родині висловлюємо сердечні співчуття.

*Ірина Брик-Жизномирська,
пресова референтка Відділу.*

* * *

У світлу пам'ять **бл. п. Теофілії Музики** складаю **20 дол.** На Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Ірина Брик-Жизномирська.

**НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ДРУЗЬМ
– передплата
“НАШОГО ЖИТТЯ”!**

Замовлення, враз із передплатою, просимо присилати до адміністрації “Нашого Життя”, подаючи докладну адресу українською та англійською мовами і місяць, від якого почати висилання журналу.

Адреса адміністрації:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Адміністратор “Нашого Життя” – Наталія Дума
“Our Life” Business Administrator – Natalia Duma

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

Пожертви за листопад-грудень.

Замість квітів на могилу **бл. п. Осипа Бігуна**, чоловіка нашої членки Анни Бігун, складаємо **170 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”: **50 дол.** – Ірена і Павло Джулі; по **25 дол.** – 45-й Відділ СУА, Стефанія і Ігор Королі; по **20 дол.** – Анна Бігун, Тамара Івасюк, Наталка і Любомир Гевко. **Разом 170 дол.** Дружині з родиною висловлюємо щирі співчуття. **Стефанія Король**, голова 45-го Відділу СУА.

З нагоди 75-х уродин шановної Марії Шевчук складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Ювілянтці бажаємо довгих щасливих років життя! **К. і В. Воловодюки.**

Замість квітів на могилу **св. п. Стефанії Савчак** складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю сердечні співчуття. **Марта Данилюк.**

Замість квітів на могилу **св. п. Олени Гой** складаю **20 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Марта Данилюк.**

Управа і членки 10-го Відділу СУА сердечно вітають **Управу і членок 43-го Відділу СУА** з нагоди радісного ювілею **50-ліття** заснування Відділу і бажають найкращих успіхів у дальшій праці для добра нашої організації і українського народу. Щастя Вам Боже!

З цієї нагоди складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Теодозія Гарасевич, голова Відділу.
Анна Заброцька, секретар відділу.

Шановні пані Голово і Членки 43-го Відділу СУА!

Вітаємо з нагоди золотого ювілею Відділу. Бажаємо Вам сили та витривалості до дальшої праці для добра Союзу Українок Америки. На многії і благі літа!

Вшановуючи 50-ліття 43-го Відділу СУА, складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Управа і членки 65-го Відділу СУА в Нью-Брансвіку, Н. Дж.

*Голова Відділу **Наталка Головінська**, секретар **Ольга Городецька**, скарбник **Іванна Ратич**.*

З нагоди 45-ліття заснування 73-го Відділу СУА (Округа Нова Англія) у Бріджпорті, Конн. складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Членки 108-го Відділу СУА в Нью-Гейвені, Конн.

Складаю **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Аріядна Бах.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Ксені Антипів** складаємо на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”: **25 дол.** – Данило і Дарія Завадівські, **20 дол.** – Олена Папіж.

У пам’ять **бл. п. Осипа Бігуна** „Гордія”, члена УПА та громадського діяча на терені Детройту, складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Пані Бігун і сестрі А. Іванець з родиною висловлюю щирі співчуття. **Олена Кульчицька-Папіж.**

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива СУА

Редколегія “Нашого Життя”

Спростування

У „Нашому Житті” за грудень (стор.8, ліва колонка – у рубриці Збережемо „Наше Життя”) треба читати: **З нагоди 50-ліття подружнього житття Дарці і Олеса Леськових** складаємо **250 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Євген і Наталія Змії.**

У вересневому числі „Нашого Життя” (стор. 31, права колонка, перша пожертва зверху) треба читати: У пам’ять **бл. п. Йосифа Лацка**, чоловіка членки 28-го Відділу СУА, складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **Надія Бігун.**

Перепрошуємо за недогляд. Ред.

**СТИПЕНДІЙНА
АКЦІЯ СУА**

Пожертви за листопад 2007 р.

8,685 дол. – From the Estate Walter Skocen; **3,000 дол.** – Орест і Лідія Білоуси (56) (Bilous Family Foundation); **1,200 дол.** – 3-й Відділ СУА, Фінікс, Арізона (3); **1,100 дол.** – 97-й Відділ СУА (97); **660 дол.** – 54-й Відділ СУА (54); **450 дол.** – Roy Edward Cosse, Jr. (118); **360 дол.** – д-р Марта Біскуп, Наталія Троян (108); **330 дол.** – д-р Лідія Балтарович, д-р Юліян Іной, Zina Michajliniczenko; **250 дол.** – д-р Христина Стасюк та Юрій Фаріон; **220 дол.** – Наталія Даниленко (90), д-р Орест Р. Городиський, Helen D. Kostaniuk (111), д-р Александр Клос, Joseph Lytwynushyn (29), д-р Тарас і Ірена Новосівські (90), Галина Поритко (56), Оксана Стой (3), д-р Александер Р. Стрільбицький, Philip & Tatiana Trotsch, Таїсса Турянська (86), Осип і Галина Якубовичі (98), 1-й Відділ

СУА 1-й, (Н.-Й.) 90-й Відділ СУА, (90), Філядельфія; **111.28 дол.** – Мирон Б. Кравчук (98) BMS thru United Way; **110 дол.** – д-р Андреас і Ірена Бойко (106), проф. Тарас і Ольга Гунчаки (86), Robert J. Kent, 108-й Відділ СУА; **100 дол.** – Ярослава Гудзяк (68), Нестор і Аніса Шусті, Melanie S. Verveer; **50 дол.** – Євген і Катерина Братах, Mary Gaboda, Iva Lisikewycz; **25 дол.** – Тетіяна Л. Демчук, Андрій і Таїсса Кушнірі (54); Дарія Самотулка (92), Анна Сулима; **21 дол.** – Рената Бігун (28); **10 дол.** – Дарія Мазурик (98), BMS thru United Way; **7 дол.** – John Wasyluk (98) BMS thru United Way.

У пам'ять...

У пам'ять бл. п. **Зеновії Білас**, матері моїх товаришок та членки 34-го Відділу СУА в Коговзі, складаю **50 дол.** для Стипендійної акції СУА.

Оксана Бачинська.

Happy 50th Wedding Anniversary to our dearest friends Rita and Raymond Oberleitner!

May God Bless both of you with many, many happy years! Многая літа!

Замість дарунків складаємо **100 дол.** на потреби Стипендійної акції СУА (через 98-й Відділ СУА).

Анна і Бернад Кравчуки.

In memoriam of UNWLA member Sonya Bodnar

Sonya Bodnar was a long time member of former UNWLA Branch of New York City, and currently of UNWLA Branch 83, also of New York, Formerly of Passaic, New Jersey, Sonya was a long time New York City resident, Funeral and burial services were held on November 6, 2007 at St. Andrew's Memorial Ukrainian Orthodox Church in South Bound Brook, New Jersey. She is survived by three sister, Mary Bodnar, UNWLA Branch 83 member, Olga Minner and Stephanya Nogga, and a brother Walter Bodnar, WWII veteran and long time member of the Ukrainian American Veterans Post 6 in Newark, NJ.

In lieu of flowers and loving memory of Sonya Bodnar family and friends made donations to the UNWLA Scholarship Program: **\$100.00** – Walter Bodnar, Bozhena Olshaniwsky, Bohdan and Maria Polanskyj; **\$50.00** – Mathew and Oksana Koziak, Bernard and Anna Krawczuk, Melissa Manning; **\$25.00** – Daria Bekesewycz. Memory Eternal.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

*Марія Полянська, референтка стипендій СУА.
М. Орыся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.*

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

Пожертви за листопад

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

22-й Відділ СУА в Чикаго склав **200 дол.** для допомоги сиротам в Україні.

Оксана Мельник, скарбник 56-го Відділу СУА.

Donation in the amount of **\$20.00** was made for the orphans in Ukraine in Memory of **Rev. Hayda** from **Anna Homick**. **Orysia Zinycz**, Treasurer of Branch 56.

Donation in the amount of **\$40.00** was made to the orphans in Ukraine by Anna Motyka, **\$25.00** Alexandra Yaskiw **\$15.00**. In memory of **Trofila Muzyka**.

Orysia Zinycz, Treasurer of Branch 56.

ДОПОМОГА „БАБУСЯМ” В УКРАЇНІ

22-й Відділ СУА в Чикаго склав **100 дол.** на допомогу „Бабусям” в Україні.

Оксана Мельник, скарбник Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

*Дарія Дроздовська, референтка Суспільної опіки.
Марія Соробей-Штогрин, скарбник.*

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Пожертви у червні (продовження)

У пам'ять бл. п. **Нестора Краєвського** складаємо **100 дол.** **Р. і О. Новаківські з родиною.**

In memory of **Volodymyr Hrycun** who passed away at the age of 99 I am donating **\$100**. **George Slywka**.

In memory of **Rose Fenchynsky** we are donating **\$20**. **Harold & Mary Whittmore**.

In memory of **Rose Fenchynsky** I am donating **\$15**. **Patricia Johnson**.

З НАГОДИ

З нагоди 40-ліття 92-го та 100-го Відділів СУА бажаємо дальших успіхів у праці на користь Союзу Українок Америки та складаємо **50 дол.** на потреби У.М.

Окружна Управа СУА Округи Нової Англії.

З нагоди 50-ліття подружнього життя Володимира і Катерини Воловодюків на потреби Українського Музею склали: **250 дол.** – Ярослав і Марія Томорути; **200 дол.** – Орест і Дарія Темницькі та

Марія Бакалець; **по 150 дол.** – Богдан і д-р Марія Чабани, Ілля і Марія Шевчуки; **по 100 дол.** – Богдан і Оксана Кузишини, Олександр і Марія-Дарія Леськівви, Й. і Л. Яручківські, І. і Н. Горбатуки, Ярослав і Галина Оберишини, Андрій Оберишин.

3 нагоди Золотого ювілею подружжя нашої членки 91-го Відділу СУА Ірини та Адріана Стрийських на потреби УМ по 50 дол. склали Богданна і Євген Михайліві і Надя і Юрій Цегельські. **Многая лта Молодята!**

Пожертви за липень

ТРИВАЛИЙ ФОНД

У 20-ту річницю смерті моєї дорогої сестри **Марії і її чоловіка Бориса Ржепецьких** складаю **2,000 дол.** на Тривалий Фонд ім. Бориса і Марії Ржепецьких. **Олена Шиприкєвич.**

ПОЖЕРТВИ

3,452.54 дол. – зі спадку Віри Коваленко; **2,000 дол.** – Орест і Лідія Глюти (American Express Foundation); **250 дол.** – д-р Богдар О. і Марта Ворохи; **150 дол.** – д-р Ярослав і Ольга Ставничі; **по 100 дол.** – Marie T. Menendez (The Moody's Foundation), Товариство Сеніорів – УНС, О. Попович, Марія Бакалець, Романа Даниш; **70 дол.** – Микола і Жермен Мілянчичі; **60 дол.** – Люба Фірчук; **по 50 дол.** – Lilas K. Borsa & Stephen Donahue, Mary Ann Kulish, Ольга Тритяк, Богдан і Богданна Витвицькі, Володимир і Оксана Повзаноки, Іван і Люба Скубяки, Богдан Лукашевський, Зоряна Смородська; **25 дол.** – Татяна Демчук; **по 20 дол.** – Emilia Seubert, Іва Лісікевич; **по 10 дол.** – Надія Оранська, Михайло Тренза; **5 дол.** – Василь Барабаш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Шепарович** пожертви склали: **100 дол.** – Іван і Стефанія Серанти; **65 дол.** – Роман, Оля і син Роман Кобрини; **по 50 дол.** – 95-ий Відділ СУА, Євгенія Цікало, Євген і Євгенія Івашківи, Анна Косаноцька; **по 25 дол.** – Maria Cade, Maxine Hayden.

У пам'ять **бл. п. Теофіля Артемовича** пожертви склали: **200 дол.** – Ірена Руснак; **по 50 дол.** – Ірена Гафткович, Mr. & Mrs. Charles Bartash; **20 дол.** – Роман Куціль; **по 10 дол.** – Марія Сипняк, Анна Сохацька.

У пам'ять **бл. п. д-ра Юрія Мельниковича** складаю **100 дол.** **Дарія Самотулка.**

Серпень 2007

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. д-ра Яра і Ірини Моцюків пожертви склали: **1,000 дол.** – Василь Сосяк;

по 200 дол. – Орест і Лідія Глюти, родина Мельників; **по 100 дол.** – Мирон і Ольга Гнатєйки, Ярослав і Марія Томорути, Тит і Софія Геврики, проф. Зірка Воронка, д-р Роман і Алла Трохимчуки, д-р Надія Терєбус-Кмета, Володимир і Володимира Васічки, Христина Моцюк, Джанетте Моцюк, родина Кульбіда, Ярослав і Катря Червоняки, Марія Шуст, Микола Галів; **по 50 дол.** – Ольга Ставнича, Оксана Тритяк, Петро і Надія Гованські, д-р Роман і Надія Літепли, Христина Карпєвич, Дмитро і Аліс Боднарчуки, Дарія Байко; **по 40 дол.** – Ярослав і Марія Кіцюки, Марта Яцушко; **35 дол.** – Ростислав Мілянчич; **по 25 дол.** – Ольга Кулинич, Марія Борковська.

ПОЖЕРТВИ

12,800 дол. – зі спадку Нестора Ходновського; **12,159.24 дол.** – зі спадку Володимира Скоценя; **2,000 дол.** – д-р Володимир і Анна Рак; **1,500 дол.** – Орест Шуль (Goldman Sachs & Co.); **1,000 дол.** – Іван Вітюк; **500 дол.** – Осип Бучма; **по 200 дол.** – Іван Роман Стецура, Український Народний Союз; **175 дол.** – Стефан Пузик (Northern International); **по 100 дол.** – Лідія Стебельська, Стефанія Чернодольська, Наталія Троян, Галина Пиптик, Roberta Lombardino (Pfizer Foundation), Оксана Пеленська; **75 дол.** – Марта Рудик; **60 дол.** – Катерина Задорєцька; **по 50 дол.** – д-р Іван і д-р Наталія Коропецькі, Люба Міхалєвич, Марія Чижо; **40 дол.** – Otto & Maria Licinas; **по 35 дол.** – Ірена Тамара Гординська, Модест Артимів, Марія Бродило, Анна Слободяк; **по 30 дол.** – Ірена Щєрба, Віра Гринишин; **по 25 дол.** – Лев Височанський, Роман і Мира Савицькі, Петро і Анна Світніцькі, Зорянна Ключас; **по 20 дол.** – Mary Kozar, Микола і Оксана Коропецькі, Дарія Генза; **по 15 дол.** – Марія Остапа, Ірена Гунзе, Андрій Рудик; **10 дол.** – Alice M. Haritan, Russell Lindsey, Роман Ференцевич, Людмила Голуб, Ольга Руденська, д-р Марта Федорко, Павло Шандрук; **5 дол.** – Марта Стасюк, Karen Proksch.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Яреми Шугана** складаємо **100 дол.** **Мирон і Ольга Гнатєйки.**

Замість квітів на свіжу могилу брата і швагра **бл. п. Богдана Масника** складаємо **500 дол.**

Євстахій і Соня Масники.

Замість квітів на могилу **бл. п. Олександра Мотиля** **500 дол.** склали – Малина Дзюба, Христя Дзюба-Бравн і Уля Дзюба Мелор.

У пам'ять **бл. п. Олександра Мотиля** **100 дол.** склали Об'єднання Українців Америки "Самопоміч" – Відділ Нью Йорк.

У пам'ять **бл. п. Марії Шепарович** складаємо **25 дол.** **Олег і Оксана Лопатинські.**

In memory of **Rozalia Fenchynsky** I am donating
\$50. Robyn L. Vincent.

In memory of **Calvin Stanfield Jr.** I am donating
\$25. Annamaria Sky Huddas.

У пам'ять бл. п. **Стефанії Савчук** складаю **500**
дол. **Борис Галаган.**

У пам'ять бл. п. **Яреми Шугана** складаю **50**
дол. **Марія Шуст.**

У пам'ять бл. п. **Люби Прокоп** складаю **50**
дол. **Марія Шуст.**

У пам'ять бл. п. **Розалії Фенчинської** складаю
50 дол. Марія Шуст.

У пам'ять бл. п. **Володимира Грицина** скла-
даю **50 дол. Марія Шуст.**

У пам'ять бл. п. **Марії Шепарович** складаю **50**
дол. **Марія Шуст.**

У пам'ять бл. п. **Марусі Лади Угорчак** склада-
ємо **25 дол. Стефан і Наталія Фірко.**

У світлу пам'ять брата бл. п. **Богдана Масника**
складаю **100 дол. Галина Гураль.**

З НАГОДИ

In honor of **Alexandra Dodd's Birthday** we are
donating **\$100. Sidney & Lillian Konig.**

Вересень 2007

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На **Тривалий Фонд ім. д-ра Яра і Ірини Мо-
цюків** склали: по **5,000 дол.** – Дейвид і Наталія
Барони, Ігор і Дарія Залуцькі; **200 дол.** – Ольга
Моцюк; **50 дол.** – Ігор і Алла Черний.

На **Меморіальний Фонд ім. д-ра Дмитра і
д-ра Марії Яросевичів** **2,000 дол.** склав **Петро Р.
Яросевич.**

На **новостворений Тривалий Фонд ім. Ми-
хайла Сосяка** **50,000 дол.** склав **Михайло Сосяк.**

ПОЖЕРТВИ

2,000 дол. – д-р Володимир і Анна Рак; по
1,000 дол. – Союз Українок Америки, СУА Округа
Чікаго, СУА-Округа Нова Англія; **500 дол.** – Walter
Bula (Boeing); **200 дол.** – Аркадія Стебельська; **170**
дол. – Мері Боднар; **125 дол.** – Андрій Тершаковець
(Merck Partnership for Giving); по **100 дол.** – Марія
Кульчицька, Оксана Олач, Олександр і Галина Вос-
коби, д-р Роман і Надія Літепло; **85 дол.** – Стефан
Киньо; **80 дол.** – Стефан і Володимира Сливоцькі; по
70 дол. – Ярослав і Калина Козаки; по **50 дол.** –
Angelo Mone, Nadine Sielecki, Ірена Плис, Ольга
Кулинич, Рома Лісович, Іван і Ярослава Лучечки,

Юрій і Анізія Мицаки; **45 дол.** – Carl & Carol Briseno;
по **35 дол.** – Rose Worobel, Ліліяна Пілюк, Мирослава
Кусьо, Ярослав Семків, Дарія Костів; **30 дол.** –
Патриція А. Шатинська (Merck Partnership for Giving),
Михайло і Ольга Ільківи, Іван Чернявський; по **25**
дол. – Olha Della Cava, Галя Бартків, Ярослав Воло-
шук, Марія Крижанівська, Іванна Ганкевич, Іван Ля-
шек; по **20 дол.** – Оксана Луцька, Микола і Софія
Леськіви, Оксана Миськів; по **10 дол.** – Jerry Losovy,
Ніна Панчак, Ольга Керницька, Мирон Бурик, Атанас
Кобрин, Михайло Ліскевич; по **5 дол.** – Mary Kuduk,
Олена Папіж, Марія Струк, Марія Юркевич, Стелла
Сенишин.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Софії Костюк** складаємо **50**
дол. **Андрій і Лада Бідаки.**

У пам'ять бл. п. **Софії Костюк** складаю **100**
дол. **Володимир Костюк.**

У пам'ять бл. п. **Calvin A. Stanfield Jr.** склали:
по **20 дол.** – Софія Кашій, Ольга Колинич; **10 дол.** –
Анна Білоус.

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. проф. Іва-
на Фізера** складаю **100 дол. Іванна Ратич.**

In memory of **Maria Lada Uhorczak** we are
donating **\$50. Richard & Elizabeth Meyer & family.**

In memory of my mother, **Anna H. Iwanciw** we
are donating **\$1,000. Irene A. (Iwanciw) Koczczuk
and Michael Brennan.**

У пам'ять бл. п. **Анни Іванців** склали: по **50**
дол. – Володимир і Володимира Васічки, Едвард і
Галина Мельничуки, Петро і Реа Грицаки; по **25 дол.**
– Павло і Евдокія Боднарєнки, Юлія Полянська; по **20**
дол. – Михайло і Ольга Ковалі, Орест Загайкевич.

У пам'ять бл. п. **проф. Івана Фізера** склали: по
50 дол. – **Богдан Котис, Надія Нагірна.**

У пам'ять бл. п. **д-ра Теофіля Артемовича**
складаю **1,000 дол. Марія К. Артемович.**

У пам'ять бл. п. **Олександра Мотиля** склали:
по **50 дол.** – Богдан Барабаш, Михайло і Лідія Белен-
дюки; **25 дол.** – Роман Микита і Лідія Гук.

У пам'ять бл. п. **Юрія Костіва** складаю **25 дол.**
Ярослав Ликтей.

У пам'ять нашої дорогої мами **бл. п. Стефанії
Савчук** складаємо **1,000 дол.**

**Д-р Ігор і Олександра Савчуки
та онуки Олександр, Маркіян і Лара.**

Продовження в наступному числі.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і адміністрація УМ.

Катерина ПЕРЕЛІСНА

Світлана КУЗЬМЕНКО

НОВИЙ РІК

Спускалися легесенько
Саночки з гори,
Спинилися тихесенько
У нашому дворі.

Подорожніх, ще й не простих,
Вітер обійма,
Завітала до нас гостя –
Снігова зима.

А із нею Рік Новенький,
З торбою утіх.
„Дай вам, Боже, щасливенько!“ –
Привітав усіх.

ЩЕДРИК

Щедрик-щедрик-щедринець!
Ой, який я молодець –
Прийшов посипати,
Забув зерна взяти...
Та маю в кишені
Гороху з півжмені.
Сію, вію жито
Узимі на літо.
Нехай Бог поможе,
Щоб все було гоже!
З Новим Роком будьте,
Мене не забудьте!

ПАМ'ЯТАЙ...

Телевізор вістив про останні новини.
На екрані з'явилися вістки з України:
прапорів синьо-жовтих цілісіньке море.
А людей! А людей! – Що там люди говорять?

Що це, тату, за люди? І чому так багато
прапорів там усюди? – запитав син у тата.
І чому звідти „Слава Україні” лунає
і ввесь люд „Ще не вмерла Україна” співає?

І задумався тато: як його пояснити,
щоб мій син міг тепер час оцей зрозуміти?
Поки піде до школи, як почне підростати,
доки більше і більше про все буде знати...

– Розкажу тобі потім, – каже тато дитині. –
А тепер пам'ятай: це встає Україна.
Не забудь, любий сину, моя рідна дитино,
час оцей, як вставала з колін Україна.

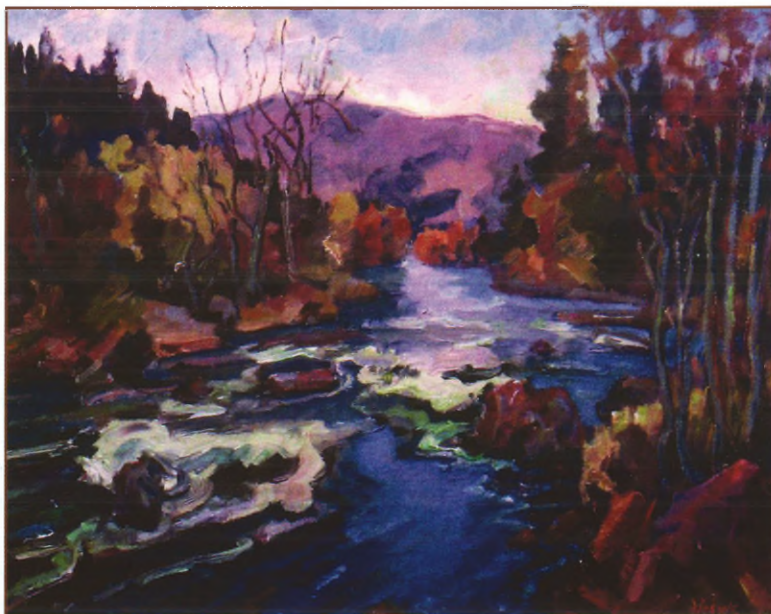
*Ірена Гомотюк-Зелик.
Церква Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.*

Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО

РІДНІ КРАЄВИДИ

Сьогодні – сніг. Вибігаєш надвір – чисто, біло і пахне снігом. Ти здивувався, що він може пахнути. Хай там яблука пахнуть, ромашки... А то сніг... Дивишся на нього й чуєш його тонкий-тонкущий запах. І так навкруг урочисто, тривожно, ніжно...

*Працювала земля ціле літечко,
Діткам хлібця приробила,
Ще й золотую мережечку.
А сама перкалеву* сорочку
Наділа та й забіліла
На свято біле.*

Ірена Гомотюк-Зелик. Краєвид.

А свято те – Новий Рік. Тобі доведеться подумати – як ялинку прибрати, яку прикрасу зробити, яку пісню заспівати.

Хоч би скільки було в тебе різних справ, забав і веселощів, однак ти не забудеш своїх крилатих друзів. Допоможеш їм у негоді, бо знаєш: вони стануть тобі в пригоді весною і влітку, сторицею** віддячать тобі – своєю невтомною працею в гаю, саду, на городі, у лісі. Вони трудилися разом з тобою і твоїми батьками цілісінький рік. Як трудилися бджоли, дерева, трави, квіти. Поля і луки.

*Одвеселилися квіти,
Одмолоділи дерева,
Наліталися птахи,*

*Наврожайлась осінь.
Тепер сивий дід
Підіймає стежку,*

*Зачиняє браму –
Замикає рік.
А коло брами
Уже Новорічень стоїть.*

Приходить до тебе Новорічень, і ти помчиш із ним на веселі різдвяні вакації, довіриш йому найцікавіші ігри, найтаємніші таємниці, найнесподіваніші відкриття...

Ти вирушатимеш знов і знов у мандрівку – до поля, до річки, до лісу. Але хоч би в яку ти виходив дорогу – близьку чи далеку, – скрізь знайди оте чарівне й неповторне, що заворує душу, зворує своєю красою. Бо це твоя земля, твоя домівка, твоя Батьківщина.

* Перкалева сорочка – сорочка з тонкої бавовняної тканини.

** Сторицею – у багато (у сто) разів більше.

ВІРА БАГІРОВА

МИШКА-ГОСПОДИНЯ

Як зима на гори впала –
Мишка в нірці газдувала.
Терла жито на муку
Й булку випекла таку,

Що поснідали сусіди –
Сірі мишки-непосиди.
Ще й багато було крихт,
Аж об'ївся ними кіт.

Тут рум'янку заварили,
Часем тим крота поїли.
Ну а кріт просив у мишки:
– Краще дайте булки трішки!

СМАЧНОГО!

СВЯТКОВИЙ СТІЛ

Дарія ЦВЕК

КОСІВСЬКИЙ САЛАТ

1 кг. буряків, 100 гр. сушених грибів, 2 цибулини, 1/2 склянки олії, 3-4 зубки часнику, оцет, цукор, сіль.

Буряки зваріть у шкірці, обчистіть, нарежте соломкою і скропіть оцтом. Одну цибулину дрібно посічіть і потушуйте в олії. Другу цибулину і зварені гриби нарежте соломкою. Часник потовчіть. Усі продукти з'єднайте, заправте сіллю і цукром на смак. Подайте салат у керамічній мисці.

СВИНИНА, ПЕЧЕНА ПІД ГІРЧИЦЕЮ, З ПЕЧЕНОЮ КАРТОПЛЕЮ В СУХАРЯХ

1,1/2 кг. свинини (корейки або окосту), 2 цибулини, 2 моркви, 2-3 столові ложки гірчиці, 2 зубки часнику, 2-3 гвоздики, сіль.

М'ясо помийте, натріть товченим часником, посоліть, змажте гірчицею і покладіть у гусятницю. Печіть у гарячій духовці, час від часу скроплюючи соком, що утворюється під час запікання. Хвилин через 15-20 додайте нарізану кружальцями моркву і цілі цибулини з заколеними в них гвоздиками, влийте склянку води, накрийте і тушуйте на слабкому вогні до готовності.

Перед подачею на стіл нарежте порціями, складіть на таріль, полийте соусом, який утворився під час запікання, обкладіть печеною картоплею в сухарях.

WEIGHTS CONVERSION:

1 гр.	--	1 g	=	.0353 oz
1 кг.	--	1 kg (1000 g)	=	2.2046 lb

ПЕЧЕНА КАРТОПЛЯ В СУХАРЯХ

1 кг. картоплі, 100 гр. борошна, 2-3 столові ложки сухарів, олія, сіль.

Обчищену і вимиту дрібну картоплю обкачайте в борошні з сухарями, покладіть на змащений олією лист і печіть у гарячій духовці 20-30 хвилин. Посоліть і відразу подайте на стіл.

ТОРТ „СНІГОВІ БАБИ”

Тісто: 500 гр. борошна, 300 гр. маргарину, 100 гр. почищених горіхів, 4 жовтки, 2-3 столові ложки сметани, 100 гр. цукру.

Крем: 400 гр. вершкового масла, 100 гр. цукру, 200 гр. цукрової пудри, 50 гр. какао, 2 жовтки, 1/2 склянки молока, 2 столові ложки борошна, 2-3 столові ложки коньяку, ванілін, 150 гр. почищених горіхів.

Начинка: 400 гр. абрикосового джему.

Для оздоблення: цукрова пудра, горіхи.

Маргарин посічіть із борошном, додайте цукор, жовтки, мелені горіхи, сметану й замісіть пісочне тісто. Якщо тісто густе, влийте кілька ложок холодної води. Покладіть тісто на 1-2 години в холодне місце, після чого поділіть на чотири частини, розкачайте коржі, поколіть виделкою й випікайте у гарячій духовці 15-20 хвилин.

Коли коржі охолонуть, перші два перекачайте джемом, решту – охолодженим кремом, посипаючи його підсмаженими горіхами. Верх і боки торта також покрийте кремом.

Крем приготуйте так. Підсмажте борошно зі столовою ложкою масла до кремового кольору. Знявши з вогню, розведіть 3 столовими ложками холодного молока, з'єднайте з розтертими з 3 столовими ложками цукру й ваніліном жовтками. Масло розітріть з цукровою пудрою на пухку масу, поступово додаючи крем і зварене з рештою молока й столовою ложкою цукру какао. Влийте коньяк і ще раз вимішайте. Торт оздобте „сніговими бабами”.

Зробити це неважко. Папір, розміру торта, складіть увосьмеро й виріжте „снігову бабу”. Вирізки накладіть на торт (перед цим його слід охолодити, щоб крем затужавів) і посипте крізь сито цукровою пудрою. Обережно зніміть папір, щоб не зруйнувати контури малюнка. Краї торта обкладіть половинками горіхів..

Зберігаємо правочис оригіналу.

Дарія Цвек. Святковий стіл. Рецепти української кухні. Видавництво „Артек”, Київ, 2001

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА

Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Марія Томоруг'
Рома Шуган
Рената Заяць
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- українськомовна секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- вільна членка
- вільна членка

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівальна

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Уляна Зінич
Люба Кушнір-Дріянська
Уляна Глинська

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью-Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Гой

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT

Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Maria Tomorrow
Roma Shuhan
Renata Zajac
Irena Stecki
Vera N. Kushnir

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Financial Secretary
- Treasurer
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Christine R. Shwed
Ulana Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwoman
- Arts and Museum
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Daria Zawadiwsky
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Olha M. Lukiw
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Ulana Zynych
Luba Kushnir Dryansky
Uljana Hlynsky

- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

- Chairwoman
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Фрагмент серветки. З колекції Олени Назар.